

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített második tanács)

2023. február 15.*

„Energia – A villamos energia belső piaca – Az automatikus aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformjára vonatkozó bevezetési keretelv – A feltételek és a módszertanok elfogadására irányuló eljárás – A rendszerüzemeltetők közös javaslatának elutasítása – Az ACER hatásköre – Téves jogalkalmazás – Védelemhez való jog – Indokolási kötelezettség”

A T-606/20. sz. ügyben,

az **Austrian Power Grid AG** (székhelye: Bécs [Ausztria]) és a mellékletben megnevezett többi felperes¹ (képviselik őket: M. Levitt ügyvéd, B. Byrne és D. Jubrail solicitors)

felperesek

az **Energiaszabályozók Európai Uniói Együttműködési Ügynöksége (ACER)** (képviselik: E. Ameye ügyvéd, A. Tellidou és E. Tremmel, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített második tanács),

a tanácskozások során tagjai: S. Pappasavvas elnök, V. Tomljenović, P. Škvařilová-Pelzl (előadó), I. Nömm és D. Kukovec bírák,

hivatalvezető: I. Kurme tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2022. június 7-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetükkel a felperesek, az Austrian Power Grid AG és a mellékletben megnevezett többi jogi személy a Energiaszabályozók Európai Uniói Együttműködési Ügynöksége (ACER) fellebbezési tanácsának az automatikus aktiválású

* Az eljárás nyelve: angol.

¹ A többi felperes felsorolását csak a feleknek kézbesített változat melléklete tartalmazza.

frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformjára (a továbbiakban: aFRR-platform) vonatkozó bevezetési keretelvről szóló, 2020. január 24-i 02/2020. sz. határozatát helybenhagyó, és a felpereseknek az A-001–2020 (egyesített) ügyben benyújtott fellebbezését elutasító 2020. július 16-i határozat (a továbbiakban: megtámadott határozat) rájuk vonatkozó részének megsemmisítését kéri, valamint a 02/2020. sz. határozat 1. cikkének, és a 02/2020. sz. határozat I. mellékletében foglalt aFRR-platform bevezetési keretelv (a továbbiakban: aFRR-módszertan vagy aFRRIF), 3. cikke (3) bekezdésének, 3. cikke (4) bekezdése b) pontjának, 4. cikke (6) bekezdésének, 6. cikkének, 11. cikke (1) bekezdése c) pontjának és 12. cikkének megsemmisítését.

A jogvita előzményei

- 2 A villamos energia kiegyenlítő szabályozására vonatkozó iránymutatás létrehozásáról szóló, 2017. november 23-i (EU) 2017/2195 bizottsági rendelet (HL 2017. L 312., 6. o.) 2017. december 18-i hatálybalépését követően valamennyi átvitelirendszer-üzemeltető (a továbbiakban: TSO) az említett rendelet 21. cikke (1) bekezdésének megfelelően aFRR módszertani javaslatot dolgozott ki.
- 3 2018. december 18-án a TSO-k a 2017/2195 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése a) pontjának megfelelően valamennyi nemzeti szabályozó hatóságnak (a továbbiakban: NSZH) jóváhagyás céljából továbbították az aFRR-módszertani javaslatukat (a továbbiakban: eredeti aFRRIF-javaslat). Az említett javaslatnak a „Jogalanynya vonatkozó javaslat” című 12. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) Minden TSO kijelöli az aFRR-platform [működtetéséhez szükséges] valamennyi funkció ellátásáért felelős jogalanyt.

(2) A jogalanyt a TSO-kból álló konzorcium vagy a TSO-k tulajdonában álló társaság alkotja.”
- 4 2019. július 24-i levelében az energiaszabályozók fórumának (FRE) elnöke valamennyi NSZH nevében tájékoztatta az ACER-t, hogy a 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése alapján közösen úgy döntöttek, hogy felkéri az ACER-t, hogy döntsön az eredeti aFRRIF-javaslatról (a továbbiakban: közös kérelem). Ehhez a levélhez csatolták „valamennyi [NSZH-nak] az [FRE] által jóváhagyott informális feljegyzését a [2017/2195] rendelet 21. cikke szerinti [eredeti aFRRIF] javaslatról” (a továbbiakban: az NSZH-k informális feljegyzése).
- 5 Az NSZH-kkal és a TSO-kkal 2019 júliusától folytatott eszmecseréi és konzultációi során az ACER úgy ítélte meg, hogy az eredeti aFRRIF-javaslat, amely szerint az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátásáért felelős jogalany a TSO-k konzorciumának formáját is ölthetné, nem felel meg a 2017/2195 rendeletnek.
- 6 A TSO-k 2019. november 28-án e-mailben megküldték az ACER-nek az aFRR módszertani javaslat második változatát (a továbbiakban: második aFRRIF-javaslat). A második aFRRIF-javaslat 12. cikke úgy rendelkezett, hogy az aFRR-platform működtetéséhez szükséges valamennyi funkció ellátásáért felelős jogalanyt a TSO-k tulajdonában lévő társaságnak kell lennie. A TSO-k az ezen e-mailhez csatolt magyarázó megjegyzésben kifejtették az említett cikk által követett célt.

- 7 A második aFRRIF-javaslat felülvizsgálatát követően az ACER úgy ítélte meg, hogy az nem felel meg a 2017/2195 rendeletnek, mivel csak az aktiválásoptimalizáló funkció és a TSO-k közötti elszámolási funkció ellátásáért felelős jogalanyt jelölte ki, holott az említett rendelet előírta, hogy az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók mindegyikéért felelős jogalanyt kell kijelölni – beleértve az olyan több platformot érintő funkciókat, mint a kapacitásgazdálkodás, a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítése, a kiegyenlítő szabályozási energia cseréje – mivel a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás olyan adat, amelyet minden egyes európai kiegyenlítő platformon figyelembe kell venni. Emellett a 2017/2195 rendelet 21. cikke (2) bekezdésének való megfelelés érdekében javasolta a TSO-knak, hogy tartsák meg az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátásáért felelős jogalanyra javasolt két lehetőséget, azaz ez a jogalany vagy egyetlen TSO, vagy a TSO-k tulajdonában lévő társaság legyen.
- 8 A TSO-k a villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózata egyik tagján keresztül 2019. december 13-án e-mailben elküldték az ACER-nek az aFRR módszertani javaslat harmadik változatát (a továbbiakban: harmadik aFRRIF-javaslat).
- 9 A harmadik aFRRIF-javaslat 12. cikke a következőképpen rendelkezett:
- „[...]
- (2) Minden TSO kijelöli az [aFRR]-platform [aktiválásoptimalizáló funkciójának] és TSO–TSO elszámolási funkciójának ellátásáért felelős jogalanyt. E jogalanyt egyetlen TSO vagy a TSO-k tulajdonában álló társaság alkotja.
- [...]
- (5) Amikor a TSO-k platformokon átívelő funkciót látnak el, valamennyi TSO kijelöli az említett funkció ellátásáért felelős jogalanyt, amely eltérhet a (2) [bekezdésben] említett jogalanytól.
- (6) A [kézi vagy automatikus] aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjére szolgáló európai platform [módszertanának] jóváhagyásától számított hat hónapon belül minden TSO kijelöli a [kapacitáskezelési funkció] ellátása céljából javasolt jogalanyt.
- [...]”
- 10 A villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózatának 2019. december 17-én küldött e-mailben az ACER arról tájékoztatta a TSO-kat, hogy a harmadik aFRRIF-javaslat 12. cikkének módosításai továbbra sincsenek összhangban a 2017/2195 rendelettel. Mivel ugyanis az említett javaslat szerint az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciókat több jogalany is elláthatná, e javaslatnak meg kellene felelnie a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt további követelményeknek, amit nem igazoltak.
- 11 A belga TSO egyik munkatársának 2019. december 18-án kelt, az ACER 2019. december 17-én kelt e-mailjére válaszul küldött e-mailben a TSO-k megküldték az ACER-nek a harmadik aFRRIF-javaslat módosított változatát (a továbbiakban: módosított harmadik aFRRIF-javaslat). Megerősítették, hogy egyetlen jogalany (egy TSO vagy a TSO-k tulajdonában álló társaság) lesz felelős a kifejezetten az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók, azaz az

aktiválásoptimalizáló és a TSO-k közötti elszámolás ellátásáért, és hogy a kapacitásgazdálkodást illetően, amely több platformot érintő funkció, egyetlen másik jogalanyt (egy TSO-t vagy a TSO-k tulajdonában álló társaságot) lehet bízni.

- 12 Az ACER 2019. december 20-án elkészítette az aFRR módszertani határozattervezetét, amelyet közölt a felperesekkel.
- 13 Az ACER 2020. január 24-én elfogadta az aFRR-módszertanról szóló 02/2020. sz. határozatot, amelyhez I. mellékletként csatolták az ACER által módosított és jóváhagyott aFRR-módszertant (a továbbiakban: vitatott aFRRIF).
- 14 A vitatott aFRRIF 12. cikke a következőképpen rendelkezik:

„[...]

„(2) Minden TSO kijelöli az aFRR-platform [aktiválásoptimalizáló funkciójának] és [TSO–TSO elszámolási funkciójának] ellátásáért felelős jogalanyt, amely lehet akár egy TSO, akár a TSO-k tulajdonában lévő társaság. Legkésőbb nyolc hónappal azt megelőzően, hogy a kapacitáskezelési funkció a 6. cikk (4) [bekezdésének] megfelelően az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkcióvá válik, minden TSO javaslatot dolgoz ki az aFRRIF módosítására vonatkozóan, amely kijelöli a [2017/2195 rendelet] 21. cikke (3) bekezdésének e) pontja szerinti kapacitáskezelési funkció ellátásával megbízott jogalanyt, és amely rögzíti, hogy az aFRR-platformot egyetlen vagy több jogalany fogja-e működtetni.

(3) A jogalany kijelölése a [2017/2195 rendelet] 21. cikke (4) [bekezdésének] megfelelően történik.

[...]”

- 15 2020. március 23-án az Energiaszabályozók Európai Uniói Együttműködési Ügynökségének létrehozásáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/942 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2019. L 158., 22. o.) 28. cikke alapján az Austrian Power Grid, a ČEPS, a.s., a Polskie sieci elektroenergetyczne S. A., a Red Eléctrica de España SA, az RTE Réseau de transport d'électricité és a Svenska kraftnät (a továbbiakban: A-csoport) fellebbezést nyújtott be az ACER fellebbezési tanácsához többek között a 02/2020. sz. határozat ellen, amelyet eredetileg az A-001–2020. számon vettek nyilvántartásba. A TenneT TSO BV és a TenneT TSO GmbH keresetet nyújtott be az ACER fellebbezési tanácsához többek között a 02/2020. sz. határozat ellen, amelyet eredetileg A-004–2020. számon vettek nyilvántartásba. Mivel ezen ügyeknek azonos volt a tárgya, a fellebbezési tanács a későbbiekben az A-001–2020. (egyesített) ügyszám alatt egyesítette őket.
- 16 Fellebbezésében az A-csoport a 2019. október 5-én módosított, az ACER fellebbezési tanácsának a fellebbezési tanács szervezeti és eljárási szabályainak megállapításáról szóló, 1–2011. sz. fellebbezési tanácsi határozat 20. cikke (3) bekezdésének d) pontja alapján kérte, hogy a fellebbezési tanács kötelezze az ACER-t több dokumentumnak a szerkesztés nélküli hozzáférhetővé tételére (a továbbiakban: hozzáférhetővé tétel iránti kérelem), nevezetesen először is, egyrészt az ACER által a 2017/2195 rendelet 21. cikke (5) bekezdésének végrehajtása keretében állítólagosan elvégzett értékelés másolatának, másrészt pedig az ACER-beli szabályozók tanácsa által a 02/2020. sz. határozattal és az aFRR-módszertannal kapcsolatban – azok ACER általi véglegesen elfogadása előtt – megfogalmazott véleményeket tartalmazó formanyomtatványok

másolatának (a továbbiakban: vitatott dokumentumok), valamint kérte, hogy biztosítsanak számára lehetőséget arra, hogy ezekkel a dokumentumokkal kapcsolatban észrevételeket tegyen. Az A-csoport 2020. május 28-án kelt levelében megismételte ezt a hozzáférhetővé tétel iránti kérelmet.

- 17 2020. június 2-án a fellebbezési tanács hivatala közölte az A-csoporttal azt a határozatot, amellyel a fellebbezési tanács elnöke elutasította a hozzáférés iránti kérelmet (a továbbiakban: hozzáférés iránti kérelmet elutasító határozat).
- 18 A fellebbezési tanács 2020. július 16-i határozatával elfogadta a megtámadott határozatot, amely helybenhagyja a 02/2020. sz. határozatot, és elutasítja a felperesek fellebbezését az A-001–2020. sz. (egyesített) ügyben.

A felek kérelmei

- 19 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
 - semmisítse meg a megtámadott határozatot az őket érintő részében;
 - semmisítse meg a 02/2020. sz. határozat 1. cikkét, valamint a vitatott aFRRIF 3. cikkének (3) bekezdését, 3. cikke (4) bekezdésének b) pontját, 4. cikkének (6) bekezdését, 6. cikkét, 11. cikke (1) bekezdésének c) pontját és 12. cikkét;
 - az ACER-t kötelezze a költségek viselésére.
- 20 Az ACER lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - utasítsa el a keresetet;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A második kereseti kérelem elfogadhatóságáról

- 21 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kereset elfogadhatóságának az EUMSZ 263. cikkben meghatározott feltételei az eljárásgátló okok fennállása miatti elfogadhatatlanság körébe tartoznak, így a Törvényszéknek azokat hivatalból kell vizsgálnia (lásd ebben az értelemben: 2019. május 16-i Pebagua kontra Bizottság ítélet, C-204/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:425, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 22 A jelen ügyben, miután a feleket felhívták arra, hogy e tekintetben tegyék meg észrevételeiket, hivatalból kell vizsgálni a második kereseti kérelem elfogadhatóságát, amely a 02/2020. sz. határozat 1. cikkének és a vitatott aFRRIF több rendelkezésének megsemmisítésére irányul.

- 23 E tekintetben a 2019/942 rendelet (34) preambulumbekzdéséből, 28. cikkének (1) bekezdéséből és 29. cikkéből, valamint az EUMSZ 263. cikk ötödik bekezdéséből – a releváns ítélkezési gyakorlat fényében értelmezve – az következik, hogy a nem privilegizált felperesek csak a fellebbezési tanács által hozott határozatok megsemmisítése iránt indíthatnak keresetet a Törvényszék előtt (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2022. március 16-i MEKH és FGSZ kontra ACER ítélet, T-684/19 és T-704/19, EU:T:2022:138, 31–42. pont).
- 24 A jelen kereset vizsgálata során a felperesek, akik nem minősülnek privilegizált felpereseknek, csak a fellebbezési tanács által elfogadott, megtámadott határozat megsemmisítését kérhetik, a 02/2020. sz. határozatnak és mellékleteinek megsemmisítését azonban nem.
- 25 A jelen esetben ezért a megtámadott határozat jogszerűségének felülvizsgálatára kell szorítkozni – különösen amiatt, hogy az teljes egészében helybenhagyja a 02/2020. sz. határozatot és a vitatott aFRRIF rendelkezéseit – tekintettel a felperesek által előterjesztett jogalapokra és kifogásokra, valamint azokra a jogalapokra és kifogásokra, amelyeket adott esetben hivatalból kell figyelembe venni a megtámadott határozat tekintetében.

Az ügy érdeméről

- 26 Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek három jogalapra hivatkoznak, amelyek közül az első lényegében azon alapul, hogy a fellebbezési tanács a hatáskör-átruházás elvének és a 2019/942 rendeletnek a megtámadott határozatban való megsértéséből fakadóan tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az ACER a 02/2020 határozatban hatáskörének gyakorlása során eltérhetett az NSZH-k által benyújtott közös kérelemtől, a második azon, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem állapította meg, hogy az ACER a 02/2020 határozatban megsértette a 2017/2195 rendelet 21. cikkét, a harmadik pedig azon, hogy a fellebbezési tanács az előtte folyó eljárás során megsértette a megfelelő ügyintézés elvét, a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvét, az indokolási kötelezettséget és az őt terhelő jogi kötelezettségeket.

Az első jogalapról, amely azon alapul, hogy a fellebbezési tanács a hatáskör-átruházás elvének és a 2019/942 rendeletnek a megtámadott határozatban való megsértéséből fakadóan tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az ACER a hatáskörének gyakorlása során eltérhetett az NSZH-k által benyújtott közös kérelemtől

- 27 Az első jogalap két részből áll. Az első rész azon alapul, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban tévesen állapította meg, hogy az ACER nem tért el az NSZH-knak a közös kérelemben foglalt közös álláspontjától. A második rész azon alapul, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban tévesen állapította meg, hogy az ACER mindenképpen jogosult volt eltérni az NSZH-knak a közös kérelemben foglalt közös álláspontjától.
- 28 A Törvényszék úgy véli, hogy célszerű először az első jogalap második részét megvizsgálni.
- 29 Ez utóbbi keretében a felperesek lényegében azt állítják, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban tévesen állapította meg, hogy az ACER jogosult volt eltérni az NSZH-k közös kérelmében foglalt közös álláspontjától, noha az ACER hatáskörét a közös kérelem határozta meg, és azáltal, hogy a 02/2020. sz. határozatban a 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése és a 2019/942 rendelet 6. cikke (10) bekezdése második albekezdésének b) pontja alapján a közös kérelemben foglaltaktól a politikai programjának követése érdekében eltért, *ultra vires* járt el,

megsértve az említett rendelkezéseket. Az a tény, hogy az érintett NSZH-k közül néhányan nem támadták meg a megtámadott határozatot ebben a tekintetben, nem fosztja meg a többi NSZH-t ettől a jogától.

- 30 Először is, a felperesek szerint a 2019/942 rendelet 6. cikkének (4) bekezdéséből, az ACER-re vonatkozó ítélkezési gyakorlatból és az ACER döntéshozatali gyakorlatából következik, hogy az ACER döntéshozatali hatásköre nem terjedhet ki olyan kérdésekre, amelyekről az NSZH-k már megállapodtak, vagy amelyekről nem kérték az ACER döntését. A jelen esetben az ACER-t csak az NSZH-k közötti, az informális feljegyzésben említett két vitás kérdéssel kellett volna megkeresni, amelyek a TSO-k automatikus aktiválású frekvencia-helyreállítási eljárásai műszaki működésével és az aFRR-platform magas szintű tervezetéhez kiválasztandó „ellenőrzési kérelem” modelljével kapcsolatosak.
- 31 Másodsor a felperesek azt állítják, hogy az ACER azáltal, hogy olyan határozatot fogadott el, amely túllépte a közös kérelemben meghatározott hatáskörének határait, megsértette az EUSZ 5. cikk (2) bekezdésében foglalt hatáskör-átruházás elvét. Az aFRR-módszertant a 2017/2195 rendelet alapján fogadták el, amely végrehajtási jogi aktus. Amint az a (16) preambulumbekzdéséből is kitűnik, a 2017/2195 rendelet az ACER hatáskörének korlátait határozza meg, és ezeket a korlátokat csak az Európai Bizottság változtathatja meg bizottsági eljárás útján. Ezenfelül a fellebbezési tanács állításával ellentétben a megtámadott határozat 108. pontjában az ACER a jelen esetben nem a saját hatáskörét gyakorolta, hanem az NSZH-któl átruházott vagy azoktól származtatott hatáskört. Az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően kizárólag a 2017/2195 rendelet hatékony érvényesülése biztosításának szükségessége igazolhatja, hogy az ACER túllépje a rá ruházott hatáskör korlátait. Az E-Control kontra ACER ügyben 2019. október 24-én hozott ítélet (T-332/17, nem tették közzé, EU:T:2019:761) 69. pontjából azonban kitűnik, hogy semmi sem indokolja, hogy az ACER a jelen ügghöz hasonlóan az NSZH-k közös kérelemben kifejtett, az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciókra és az azok ellátására kijelölt jogalanyra vagy jogalanyokra vonatkozó álláspontját a saját álláspontjával helyettesítse.
- 32 Harmadszor a felperesek azt állítják, hogy téves a 2019/942 rendelet 5. cikke (2) bekezdése b) pontjának a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban annak elismerése érdekében elfogadott értelmezés, hogy az ACER általános hatáskörrel rendelkezik a TSO-k NSZH-k elé terjesztett javaslatai felülvizsgálatára, mivel e rendelkezés nem volt alkalmazható az említett rendelet 6. cikke (10) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett döntéshozatali eljárásra, és nem tartotta tiszteletben a hatáskör-átruházás fenti 31. pontban felidézett elvét. Jelen esetben az aFRR-módszertan elfogadása elsősorban az NSZH-k hatáskörébe, másodsorban pedig – a köztük lévő megállapodás hiányában vagy közös kérelmükre – az ACER hatáskörébe tartozott.
- 33 Negyedszer, a felperesek úgy vélik, hogy az ACER hivatkozása a 2019/942 rendelet szerinti szabályozási folyamatnak az utóbbi állítása szerinti „alulról felfelé irányuló” jellegére nem indokolja, hogy az ACER eltérjen az NSZH-k 02/2020. sz. határozatban foglalt közös álláspontjától, még hozzá függetlenül a szabályozók tanácsának az ACER határozattervezetéről alkotott kedvező véleményétől. A 02/2020. sz. határozattal az ACER állítólag olyan kötelezettségeket rótt a TSO-k-ra, amelyeket azok következetesen elutasítottak, és amelyeket az NSZH-k a közös kérelemben nem jelöltek meg az ACER választottbírósi eljárást igénylő vitás kérdésekként. A 02/2020. sz. határozat, a fellebbezési tanács által helybenhagyott változatában, nemcsak jogellenes, hanem a TSO-k-ra nézve sérelmes is volt. Valójában megfosztotta őket attól a lehetőségtől, hogy az aktiválóoptimalizáló funkció és a TSO-k közötti elszámolási funkció ellátására kijelölhessék a TSO-k konzorciumát, és arra kötelezte őket, hogy meghatározott határidőn belül az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók közé vegyék fel a

kapacitásgazdálkodást, és a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (4) bekezdésével összhangban jelöljék ki az egyik TSO-t vagy egy, a TSO-k tulajdonában lévő társaságot e funkció ellátására. A 2017/2195 rendelet 21. cikke értelmében a TSO-k feladata az aFRR-módszertan meghatározása, és nem az ACER-nek kellett volna előírnia számukra – a 2017/2195 rendelet 6. cikkének (3) bekezdése alapján a TSO-k számára biztosított hipotetikus lehetőség ürügyén –, hogy nyújtsanak be javaslatot az aFRR-módszertan módosítására.

- 34 Az ACER az első jogalap második részének elutasítását kéri.
- 35 A jelen esetben a kereset elfogadhatósága és az alátámasztására felhozott jogalapok hasznossága fenti 25. pontban történt megállapításának megfelelően meg kell vizsgálni, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor a megtámadott határozatban elmulasztotta megállapítani, hogy a 02/2020. sz. határozat elfogadásával az ACER túllépte hatáskörének korlátait, amint arra a felperes az előtte benyújtott fellebbezés alátámasztása érdekében hivatkozott.
- 36 E tekintetben az uniós intézmények, szervek és hivatalok hatáskörére irányadó szabályokra vonatkozó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a valamely jogi aktus jogi alapját képező és az uniós intézményt az adott jogi aktus meghozatalára jogosító rendelkezésnek a jogi aktus elfogadásának időpontjában hatályosnak kell lennie (lásd: 2015. március 26-i Bizottság kontra Moravia Gas Storage ítélet, C-596/13 P, EU:C:2015:203, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2011. február 3-i Cantiere navale De Poli kontra Bizottság ítélet, T-584/08, EU:T:2011:26, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 A megtámadott határozat elfogadásának időpontjában – amely az egyetlen olyan jogi aktus, amelynek jogszerűségét a felperesek a jelen kereset keretében vitathatják (lásd a fenti 25. pontot) – vagyis 2020. július 16-án a 2019/942 rendelet volt alkalmazandó. Ezenkívül a 2017/2195 rendelet a 65. cikkének megfelelően 2017. december 18., vagyis az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2017. november 28-én történt kihirdetését követő huszadik nap óta szintén hatályos és alkalmazandó volt. Márpedig a 2019/942 rendelet 6. cikkének (10) bekezdése és a 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése feljogosította az ACER-t arra, hogy döntsön vagy hozzon egyedi határozatokat az NSZH-k hatáskörébe tartozó olyan szabályozási kérdéseket vagy problémákat illetően, amelyek hatással vannak a határokon átnyúló kereskedelemre vagy a határokon átnyúló rendszerbiztonságra, mint például az aFRR-módszertan elfogadása, amennyiben a hatáskörrel rendelkező NSZH-k a számukra megállapított határidőn belül nem jutottak megállapodásra, vagy ha a hatáskörrel rendelkező NSZH-k erre vonatkozó közös kérelmet intéznek hozzá. A megtámadott határozat meghozatalának napján csak e rendelkezések szolgálhattak jogalapként az említett határozathoz.
- 38 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a 2019/942 rendelet 6. cikkének (10) bekezdése és a 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése megalapozhatta-e az ACER arra vonatkozó hatáskörét, hogy véglegesen elfogadja az aFRR-módszertant a megtámadott határozat I. mellékletében foglaltak szerint, ami az említett rendelkezések hatályának értelmezését jelenti.
- 39 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az uniós jogi rendelkezések értelmezéséhez nemcsak azok kifejezéseit, hanem a szöveggörnyezetüket, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek azok a részét képezik (lásd: 2018. július 11-i COBRA ítélet, C-192/17, EU:C:2018:554, 29. pont, valamint az ott

hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. január 28-i Bizottság kontra Olaszország [A késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló irányelv] ítélet, C-122/18, EU:C:2020:41, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 40 Jelen esetben a 2017/2195 rendelet 5. cikke (2) bekezdésének a) pontjában és 21. cikkének (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően valamennyi TSO benyújtotta az NSZH-nak jóváhagyásra az aFRR módszertani javaslatot, vagyis az eredeti aFRRIF-javaslatot. A 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése és a 2019/942 rendelet 6. cikke (10) bekezdése második albekezdésének b) pontja szerint azonban az NSZH-k közös kérelme esetén az ACER-nek e kérelem közlésétől számított hat hónapon belül határoznia kellett erről a javaslatról. Márpedig nem vitatott, hogy a 2019. július 24-i levelükben az NSZH-k a 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése alapján közösen kérték az ACER-től, hogy határozzon a TSO-k által benyújtott eredeti aFRRIF-javaslatról (fenti 4. pont).
- 41 Így az ACER hatásköre az aFRR-módszertanra vonatkozó határozat meghozatalára, illetve a végleges határozat elfogadására a jelen esetben azon a 2019/942 rendelet 6. cikke (10) bekezdésének második albekezdése b) pontjában és a 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében foglalt körülményen alapult, hogy valamennyi NSZH közösen kérte az ACER-t, hogy határozzon erről a módszertanról.
- 42 Márpedig először is a 2019/942 rendelet 6. cikkének és a 2017/2195 rendelet 5. cikke (7) bekezdésének szövegéből nem tűnik ki, hogy az ilyen hatáskör gyakorlása keretében és a 2019/942 rendelet 6. cikkének (11) bekezdése alapján az ACER-t terhelő azon kötelezettségen túl, hogy az érintett NSZH-kkal és TSO-kkal a határozata előkészítésének szakaszában konzultáljon, az ACER-t kötötték volna az ez utóbbiak által megküldött észrevételek. Közelebbről, az említett rendelkezésekből nem tűnik ki, hogy az ACER hatásköre kizárólag azokra az aspektusokra korlátozódna, amelyekkel kapcsolatban az NSZH-knak nem sikerült megállapodásra jutniuk. Ezzel szemben a 2019/942 rendelet 6. cikkének (10) bekezdése és a 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése a „szabályozási kérdéseket” vagy „módszertanokra vonatkozóan a [TSO-k által] benyújtott javaslatokat” – amelyek kezdetben az NSZH-k hatáskörébe, majd közös kérelmükre az ACER hatáskörébe tartoznak –, szétválaszthatatlan egységnek tekinti, amellyel az NSZH-knak, majd az ACER-nek ilyen megkülönböztetés nélkül, egységesen kell foglalkoznia. A 2019/942 rendelet 6. cikkét és a 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdését tehát megfogalmazásukra tekintettel úgy kell értelmezni, hogy az NSZH-knak a TSO-k által benyújtott szabályozási kérdésekre vagy javaslatokra vonatkozó közös kérelme esetén az ACER jogosult arra, hogy maga döntsön vagy határozzon e kérdésekről vagy javaslatokról.
- 43 Másodsor, a 2019/942 rendelet 6. cikke (10) bekezdésének és a 2017/2195 rendelet 5. cikke (7) bekezdésének e szó szerinti értelmezését megerősíti azon szabályozásnak – az előkészítő munkálataiból kitűnő – összefüggésrendszere és célkitűzései, amelynek e rendelkezések a részét képezik.
- 44 E tekintetben a később a 2019/942 rendelettel felváltott, az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 713/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 211., 1. o.) alapjául szolgáló, az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2007) 530 végleges) indokolásából kitűnik, hogy az abban szereplő rendelkezések többek között azon a megállapításon alapultak, amely szerint „[h]abár a belső energiapiac számottevően fejlődött, a határokon átnyúló kérdések vonatkozásában jelenleg szabályozási hézag áll fenn”, és

hogy „[a]z [...] [a] megközelítés, amely a gyakorlatban rendszerint azt jelenti, hogy egy megállapodás megszületéséhez 27 szabályozó hatóság és több mint 30 átvitelrendszer-üzemeltető egyetértése szükséges, nem eléggé eredményes”, és „nem eredményezett a nehéz kérdésekben valódi döntéseket, amelyeket most szükséges meghozni”. Ezen okokból az a döntés született, hogy létrehozzák „[a]z [ü]gynökség[et, amely] európai szinten kiegészítené a nemzeti szabályozó hatóságok által nemzeti szinten ellátott szabályozási feladatokat”, többek között az „egyedi döntéshozatali hatáskörrel” való felruházásnak köszönhetően. Az említett hatáskörrel „sajátos határokon átnyúló kérdések intézése végett” ruházták fel az ACER-t, különösen az „olyan infrastruktúra szabályozási rendszere tekintetében, amely két vagy több tagállamot köt össze”, amint az végül a 713/2009 rendelet 8. cikkében előírásra került.

- 45 Ezenkívül az Energiaszabályozók Európai Uniók Együttműködési Ügynöksége létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2016) 863 final) indokolásából kitűnik, hogy az abban szereplő rendelkezéseknek többek között lehetővé kell tenniük „[a] szabályozói felügyelet hozzáigazítás[át] a regionális piacokhoz”. Közelebbről, az e piacokon újonnan kialakult viszonyokra tekintettel már nem tűnt megfelelőnek, hogy „az összes fő szabályozói döntést nemzeti szabályozó szervek hozzák meg, még akkor sem, amikor közös regionális megoldásra lenne szükség” és hogy „[a] szabályozói felügyelet [...] továbbra is széttagolt, ami egymásnak ellentmondó határozatok elfogadásához és indokolatlan időbeli csúszásokhoz vezethet”. Ezen indokok miatt úgy tekintették, hogy „[h]a az ACER nagyobb jogosultságot kapna a koordinált regionális döntést kívánó, határokon átnyúló kérdések rendezésében, gyorsabbá és hatékonyabbá válhatna a több országot érintő kérdésekkel kapcsolatos döntéshozatal”, megjegyezve, hogy „[a] szóban forgó kérdésekről az ACER keretében többségi szavazással döntő nemzeti szabályozó szervek továbbra is teljes jogú résztvevői maradnának a folyamatnak”. A szubszidiaritás elvének megfelelően tekintették, hogy „némi bővül[je]nek a hatáskörei” az ACER-nek „azokon a területeken [...], amelyeken a széttagolt nemzeti döntéshozatal a határokon átnyúló kérdésekben belső piaci problémákat vagy ellentmondásokat eredményezne”. Ezenkívül ezt az arányosság elvével összhangban állónak ítélték, mivel „[a]z ACER feladatköre bővülni fog, különösen az energiarendszer regionális üzemeltetésével kapcsolatban, de a nemzeti szabályozó [hatóságok] energiapiaci szabályozásban betöltött központi szerepe megmarad”. E keretben a rendeletjavaslat az „[I.] fejezet[ében] [...] az ACER számára meghatároz néhány olyan új feladatot, melyek a kijelölt villamosenergiapiac-üzemeltetők felügyeletét érintik, valamint a termelési kapacitások megfelelőségével és a kockázatokra való felkészültséggel kapcsolatos módszerek és javaslatok jóváhagyására vonatkoznak”. Az ACER ezen új feladatait többek között a 2019/942 rendelet 6. cikkének (10) bekezdése rögzíti.
- 46 E rendeletjavaslatok indokolásából az uniós jogalkotó arra vonatkozó egyértelmű szándéka következik, hogy a határokon átnyúló kérdésekre vonatkozó nehéz, de elengedhetetlen döntések meghozatalát hatékonyabbá és gyorsabbá tegye, mégpedig az ACER egyedi döntéshozatali hatáskörének megerősítése révén, ami összeegyeztethető az NSZH-k energiapiaci szabályozásban betöltött központi szerepének fenntartásával.
- 47 Ez megfelel a 713/2009 és a 2019/942 rendelet által követett bizonyos célkitűzéseknek is. Amint arra ugyanis a 2019/942 rendelet (10) preambulumbekzdése, korábban a 713/2009 rendelet (5) preambulumbekzdése emlékeztet, a tagállamoknak szorosan együtt kell működniük, és az Unió energiapolitikai célkitűzései elérése érdekében fel kell számolniuk a villamos energia és a földgáz határokon keresztül történő kereskedelme útjában álló akadályokat, és egy független központi szerv, vagyis az ACER került létrehozásra a szabályozási hézag uniós szintű

megszüntetése, valamint a villamos energia és a földgáz belső piacának hatékony működéséhez történő hozzájárulás érdekében. Ily módon, amint az a 2019/942 rendelet (11) preambulumbekzdésében, korábban a 713/2009 rendelet (6) preambulumbekzdésében szerepel, az ACER-nek biztosítania kell, hogy az NSZH-k a szabályozási feladataikat kellően összehangoltan lássák el, és hogy a feladatok ellátására szükség esetén uniós szinten kerüljön sor. Így, amint azt a 2019/942 rendelet (33) és (34) preambulumbekzdése, korábban a 713/2009 rendelet (18) és (19) preambulumbekzdése kifejti, az ACER saját hatáskörökkel rendelkezik annak érdekében, hogy szabályozási feladatait hatékonyan, átláthatóan, észszerűen és mindenekelőtt a villamosenergia- és gáztermelőktől, valamint a TSO-któl és a fogyasztóktól függetlenül végezhesse. E hatásköröket az e határozatok energiára vonatkozó uniós joggal való összhangjára ügyelve kell gyakorolnia, az ACER részét képező, azonban azon belül független fellebbezési tanács, valamint az Európai Unió Bírósága ellenőrzése alatt.

- 48 Ebből következik, hogy az ACER többek között saját szabályozási és döntéshozatali hatáskörrel rendelkezik, amelyet teljes mértékben függetlenül és saját felelősségére gyakorol annak érdekében, hogy helyettesíthesse az NSZH-kat abban az esetben, ha önkéntes együttműködésük nem teszi lehetővé a szabályozási hatáskörükbe tartozó kérdésekre vagy sajátos problémákra vonatkozó egyedi határozatok meghozatalát. Amint az a 2019/942 rendelet (11) és (45) preambulumbekzdésében szerepel, és korábban a 713/2009 rendelet (6) és (29) preambulumbekzdésében szerepelt, az ACER ily módon csak akkor és annyiban rendelkezik hatáskörrel arra, hogy – teljes mértékben függetlenül és saját felelősségére – a villamos energia és a földgáz belső piacának hatékony működése szempontjából fontos szabályozási kérdésekben vagy problémákat illetően döntsön, ha és amennyiben az EUSZ 5. cikkben kifejtett szubszidiaritás és arányosság elvének megfelelően az Unió által elérni kívánt célkitűzéseket nem lehetett kielégítően megvalósítani az érintett tagállamok együttműködése révén, mivel az NSZH-ik nem tudtak átfogó megállapodásra jutni az eredetileg az ő hatáskörükbe tartozó szabályozási kérdésekben vagy problémákat illetően. Ez még inkább érvényes akkor, ha az NSZH-k maguk is egyetértenek abban, hogy célszerűbb, ha az ACER maga dönt e kérdésekről vagy e problémákról.
- 49 Így a 2019/942 rendelet 6. cikkének, korábban a 713/2009 rendelet 8. cikkének, valamint a 2017/2195 rendelet 5. cikke (7) bekezdésének alapjául szolgáló rendszer logikája az, hogy amennyiben a tagállamok szintjén az NSZH-k úgy ítélik meg, hogy célszerűbb, ha az ACER egyedi határozattal maga dönt a hatáskörükbe tartozó, a belső villamosenergia-piacok hatékony működése szempontjából fontos szabályozási kérdésekről vagy problémákról, mint például a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (1) bekezdésében előírt aFRR-módszertan kidolgozása, az ilyen határozat elfogadására vonatkozó hatáskör az ACER-t illeti meg, anélkül hogy e hatáskör egy részét az NSZH-k nemzeti szinten megtarthatnák, például az adott kérdés egyes szabályozási kérdései vagy egyes szempontjai tekintetében, amelyekről megállapodásra jutottak.
- 50 Egyébiránt, mivel az ACER a hatáskörét teljes mértékben függetlenül és saját felelősségére gyakorolja, a fellebbezési tanács határozatának 110. pontjában helyesen állapítja meg, hogy az ACER-t nem köti a hatáskörrel rendelkező NSZH-k által bizonyos szabályozási kérdéseket vagy az eléjük terjesztett problémák bizonyos olyan aspektusait illetően kialakított álláspont, amelyekkel kapcsolatban megállapodásra jutottak, különösen amikor úgy ítéli meg, hogy ez az álláspont nem egyeztethető össze az energiára vonatkozó uniós joggal. Végeredményben a fellebbezési tanács ezen értékelését a jelen kereset keretében a felperesek nem vitatják.

- 51 Ezenkívül, mivel az ACER-t annak érdekében ruházták fel saját döntéshozatali hatáskörrel, hogy lehetővé tegyék számára szabályozási feladatainak hatékony ellátását, a 2019/942 rendelet 6. cikkét, és a 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azok feljogosítják az ACER-t arra, hogy a TSO-k javaslatait a jóváhagyást megelőzően módosítsa annak érdekében, hogy biztosítsa azoknak az energiára vonatkozó uniós joggal való összeegyeztethetőségét. E hatáskör elengedhetetlen ahhoz, hogy az ACER hatékonyan tudja ellátni szabályozási feladatait, mivel – amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 125. pontjában helyesen hangsúlyozta – a 2019/942 rendeletnek, illetve a 2017/2195 rendeletnek egyetlen rendelkezése sem írja elő, hogy az ACER a jóváhagyást megelőzően kérhetné a TSO-któl a javaslatuk módosítását.
- 52 Végül meg kell állapítani, hogy a 2019/942 rendeletben az ACER-re ruházott saját határozathozatali hatáskörök összeegyeztetésre kerültek az energiapiaci szabályozás területén az NSZH-k számára elismert központi szerep fenntartásával, mivel az említett rendelet 24. cikke (2) bekezdésének első albekezdése alapján az ACER a határozatait – az igazgatója révén – csak a szabályozók tanácsa kedvező véleményének beszerzését követően fogadja el, amely tanácsban a Bizottság mellett valamennyi NSZH képviselteti magát, a tanács minden tagja egy szavazattal rendelkezik, és a tanács kétharmados többséggel dönt, amint azt ugyanezen rendelet 21. cikke és 22. cikkének (1) bekezdése előírja.
- 53 Így a 2019/942 rendelet 6. cikkének és a 2017/2195 rendelet 5. cikke (7) bekezdésének célja, valamint az e rendelkezések háttérét képező összefüggések megerősítik, hogy az NSZH-knak a szabályozási kérdésekre vagy a TSO-k által benyújtott javaslatokra vonatkozó közös kérelme esetén az ACER jogosult arra, hogy maga döntsön vagy hozzon határozatot ezekről a kérdésekről, az NSZH-k központi szerepének sérelme nélkül, a szabályozók tanácsának hozzájárulásával, és anélkül, hogy hatásköre azokra a konkrét aspektusokra korlátozódna, amelyekkel kapcsolatban az NSZH-k között véleménykülönbség alakult ki.
- 54 A felperesek azon érveit, miszerint a 2017/2195 rendelet végrehajtási jogi aktus, hogy a fellebbezési tanács tévesen nevezte „alulról felfelé irányulónak” a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárást, illetve hogy nem tartotta tiszteletben a 2019/942 rendelet 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezéseket, el kell utasítani, mivel azok mindenképpen hatástalanok, hiszen nem alkalmasak arra, hogy megváltoztassák azt a tényt, hogy a jelen ügyben a 2019/942 rendelet 6. cikke és a 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése elegendő jogalapot biztosított a fellebbezési tanács számára az aFRR-módszertan végleges elfogadásához, a megtámadott határozat I. mellékletében foglaltak szerint.
- 55 Harmadszor, a 2019/942 rendelet 6. cikke és a 2017/2195 rendelet 5. cikke (7) bekezdése fenti 53. pontban ismertetett értelmezésének megalapozottságát megerősíti e rendelkezéseknek a jelen ügyre történő alkalmazása.
- 56 Elsősorban, a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy az aFRR-módszertant olyan szétválaszthatatlan szabályozási egységként alakították ki, amelynek a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságok általi egységes jóváhagyás tárgyát kell képeznie.
- 57 Másodsorban, és amennyiben a felperesek az NSZH-k informális feljegyzésének tartalmára hivatkoznak, meg kell jegyezni, hogy az az NSZH-k által kibocsátott olyan dokumentum, amely jogilag nem kötelező az ACER számára, és amely nem befolyásolhatja a 2019/942 rendelet 6. cikke vagy a 2017/2195 rendelet 5. cikke (7) bekezdése hatályának, sem pedig az ACER azokból eredő hatáskörének vagy feladatainak meghatározását. Mindenesetre e dokumentum tartalma

nem támasztja alá a felperesek azon állítását, hogy az NSZH-k informális feljegyzése konkrétan megkülönböztette volna az aFRR-módszertan azon szabályozási kérdéseit vagy szempontjait, amelyekről valamennyi NSZH-nak sikerült egyetértésre jutnia – különösen az aktiválásoptimalizálást és a TSO-k közötti elszámolást, a kapacitásgazdálkodást azonban nem – amelyek az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók voltak, és hogy az említett funkciókat ellátó konzorcium kiválasztása a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (2) bekezdésével összeegyeztethető lehetőség volt azok közül, amelyekről nem jutottak ilyen egyetértésre és amelyeket mint ilyeneket az ACER-hez továbbítottak döntéshozatalra.

- 58 Az NSZH-k informális feljegyzésében ugyanis az NSZH-k, miután emlékeztettek arra, hogy a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitást az aktiválásoptimalizáló funkciónak figyelembe kell vennie, az ACER-re nem kötelező módon megállapították, hogy egyetértének abban, hogy az eredeti aFRRIF-javaslatnak rendelkeznie kell arról, hogy a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás számítását központosított és összehangolt módon valamennyi TSO végezze el valamennyi európai szintű kiegyenlítő platform tekintetében, továbbá a javaslatot át kell fogalmazni annak egyértelmű tisztázása érdekében, hogy egyetlen jogalanyt vagy több jogalanyt kívánna-e megbízni az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátásával, mivel a TSO-k jogi személyiség nélküli konzorciuma egyenértékű a több jogalanyból álló struktúrával. Az NSZH-k ezen észrevételei azt tanúsítják, hogy az egyetértésük ebben az esetben nem annyira az eredeti aFRRIF-javaslat azon cikkeinek érvényesítésére vonatkozott, amelyek a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás kiszámítására és az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciókért felelős jogalanyok kijelölésére vonatkozott, mint inkább arra, hogy a TSO-knak tovább kell fejleszteniük az eredeti aFRRIF-javaslat e kérdésekre vonatkozó cikkeit.
- 59 A felperesek tehát tévesen róják fel az ACER-nek, hogy figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az NSZH-k informális feljegyzése tanúsította, hogy az NSZH-k egyetértettek abban, hogy az aktiválás optimalizálása és a TSO-k közötti elszámolás az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók, a kapacitásgazdálkodás azonban nem, és hogy az e funkciók ellátására konzorciumot választani a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (2) bekezdésével összeegyeztethető lehetőség.
- 60 A fenti értékelések összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot, mivel a megtámadott határozatban nem állapította meg, hogy a 02/2020. sz. határozat elfogadásakor az ACER túllépte hatáskörét azáltal, hogy az aFRR-módszertan azon pontjairól hozott döntést, amelyeket az NSZH-k informális feljegyzése úgy említ, mint amelyekben az NSZH-k egyetértettek.
- 61 Következésképpen az első jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani. Mivel az utóbbi rész vizsgálata lehetővé tette annak megállapítását, hogy az ACER mindenesetre hatáskörrel rendelkezett arra, hogy döntsön az aFRR-módszertan azon pontjairól, amelyekre az NSZH-k informális feljegyzése úgy hivatkozott, mint amelyekről ez utóbbiak megállapodásra jutottak, nincs jelentősége annak, hogy a 02/2020. sz. határozat elfogadásával az ACER ténylegesen eltért-e az NSZH-knak a közös kérelmükből következő közös álláspontjától. Következésképpen az első jogalap első részét mint hatástalant el kell utasítani, így ez utóbbi jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A második jogalapról, amely azon alapul, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem állapította meg, hogy az ACER megsértette a 2017/2195 rendelet 21. cikkét

- 62 A második jogalap nyolc részből áll, amelyeket egymást követően, adott esetben csoportosítva kell megvizsgálni.

– *A második jogalap első részéről, amely azon alapul, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a TSO-k maguk vállalták, hogy egyetlen jogalanyt vesznek igénybe*

- 63 A felperesek azt kifogásolják, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 161. pontjában tévesen állapította meg, hogy a TSO-k az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátására egyetlen jogalany igénybe vételét írták elő maguknak. A fellebbezési tanács nem vette figyelembe, hogy a TSO-k harmadik javaslatában szereplő, egyetlen TSO kijelölésére vonatkozó javaslat annak eredménye, hogy az ACER a döntéshozatali folyamat során következetesen ellenezte a TSO-k konzorciumának kijelölését, és egyetlen jogalany kijelölését részesítette előnyben, egy TSO vagy a TSO-k által létrehozott társaság formájában. Az ACER így jogellenesen erőltette rá álláspontját a TSO-kra, a 2019/942 rendeletben előírt szabályozási folyamat állítólagosan „alulról felfelé építkező” jellegének ürügyén. Az a tény, hogy az érintett NSZH-k közül néhányan nem támadták meg a megtámadott határozatot ebben a tekintetben, nem fosztja meg a többi NSZH-t ettől a jogától.
- 64 Az ACER vitatja a felperesek érveit, és a második jogalap első részének elutasítását kéri.
- 65 Először is, a második jogalap első része lényegében azt a kérdést veti fel, hogy az ACER figyelembe vehette-e, vagy egyáltalán figyelembe kellett-e vennie az egymást követő aFRRIF-javaslatokat, amelyeket a TSO-k nyújtottak be hozzá, miután az NSZH-k közös kérésére az első aFRRIF-javaslatról kellett döntenie.
- 66 A jelen esetben a keresetlevél A.6.1. mellékletében szereplő, látható javításokkal ellátott dokumentumból és a megtámadott határozat 161. pontjából az tűnik ki, hogy az ACER az eredeti aFRRIF-javaslatot fogadta el a döntéshozatal alapjául szolgáló alapidokumentumként majd végül figyelembe vette a módosított harmadik aFRRIF-javaslatot a vitatott aFRRIF elkészítése céljából, amelynek végleges tervezetét 2019. december 20-án közölték a TSO-kkal (lásd a fenti 12. pontot).
- 67 E tekintetben nincs jogi akadály annak, hogy egyrészt az ACER által a 2019/942 rendelet 6. cikkének (11) bekezdésével összhangban lefolytatandó konzultációs szakasz során a TSO-k sorban benyújtsák az ACER-nek az NSZH-k számára eredetileg elküldött javaslatuk egy vagy több módosított változatát, másrészt, hogy az említett konzultáció során az ACER figyelembe vegye a TSO-k által ilyen módon átvezetett ismételt módosításokat.
- 68 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy az egymást követő aFRRIF-javaslatok a TSO-k saját kezdeményezésére kerültek benyújtásra, az ACER észrevételeire való válaszadási kísérletként. Ilyen körülmények között összhangban van az alkalmazandó szabályozás szellemiségével és a lojális együttműködés elvével, amelynek a 2019/942 rendelet 6. cikkének (11) bekezdésével összhangban az ACER által lefolytatandó konzultáció során érvényesülnie kell, hogy az ACER a TSO-kkal 2019. december 20-án közölt aFRR módszertani határozattervezet végleges változatának elkészítése során figyelembe vette a TSO-k által benyújtott legutolsó aFRRIF-javaslatot.
- 69 Márpedig, amint azonban maguk a felperesek is elismerik, az ACER által végül figyelembe vett módosított harmadik aFRRIF-javaslatban a TSO-k az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátására egyetlen TSO kijelölését javasolták, nem pedig konzorciumi struktúrát.

- 70 Ebből következően a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban helyesen állapította meg, hogy az ACER a 02/2020. sz. határozatban nem írta elő az egyetlen jogalanyból álló struktúrát, mindössze „szorosán összehangolta az aFRR [módszertant] a harmadik [módosított aFRRIF] javaslattal”, hogy a határozatban tükröződjön „a TSO-k kérése”.
- 71 Másodszor, mindenesetre, ellentétben azzal, amire a felperesek a beadványaikban hivatkoznak, és amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 175. pontjában megállapította, a 02/2020. sz. határozatból kitűnik, hogy az ACER nem zárta ki, hogy a TSO-k által az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátására kijelölt jogalany konzorciumi formát öltön. Ezzel szemben az NSZH-k informális feljegyzéséhez hasonlóan a fellebbezési tanács mindig is úgy vélte, hogy ha a TSO-k ilyen formát választanának, azt nem lehetne egyetlen jogalanynak tekinteni, hiszen az nem ruházta fel jogi személyiséggel a szóban forgó jogalanyt.
- 72 Meg kell állapítani, hogy a konzorcium jogi személyiséggel nem rendelkező csoportosulás. Az e jogalanyra ruházott jogi személyiség hiányában jogi személyiségekre tekintettel továbbra is a TSO-k biztosítják az aFRR-platform működtetését.
- 73 E körülmények között, figyelembe véve, hogy a konzorciumi formát több jogalanyból álló struktúrának kell tekinteni, amelynek tagjai a TSO-k, a fellebbezési tanács – az NSZH-khoz és az ACER-hez hasonlóan – helyesen vélte úgy, hogy a TSO-knak az aFRRIF-javaslatukban bizonyítaniuk kellett, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában meghatározott további követelmények teljesülnek.
- 74 Következésképpen a felperesek által többször is megismételt azon érv, amely szerint az ACER elutasította, hogy a TSO-k által kijelölt jogalany konzorciumi formában működjön, és egyetlen jogalanyból, nevezetesen egyetlen TSO-ból vagy a TSO-k tulajdonában lévő társaságból álló struktúrát részesíti előnyben, nélkülöz minden ténybeli alapot, és azt mindenesetre mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 75 A fenti megfontolások összességére tekintettel a második jogalap első részét el kell utasítani.
- A második jogalap második részéről, amely azon alapul, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem állapította meg, hogy az ACER megsértette a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (2) bekezdését*
- 76 A felperesek azt kifogásolják, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott határozatban nem állapította meg, hogy az ACER azáltal, hogy megtagadta a TSO-któl, hogy TSO-kból álló konzorciumot jelöljenek ki, mivel az említett rendelkezés az egységes jogalanyiságra nézve két formát ír elő, nevezetesen a TSO-kat vagy a TSO-k által létrehozott jogalanyokat, a konzorciumot pedig nem, a 02/2020 határozatban megsértette a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (2) bekezdését. Semmi nem indokolta az ACER által a 02/2020 határozat (69) preambulumbekkezdésében tett azon megállapítást, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikkében említett jogalanyok jogképességgel kell rendelkeznie, tehát nem lehet konzorcium, amely nem rendelkezik ilyen jogképességgel.
- 77 Az ACER vitatja a felperesek érveit, és a második jogalap második részének elutasítását kéri.
- 78 Amint az a második jogalap első részének a 71. pontban történő vizsgálata során már megállapításra került, az ACER soha nem zárta ki annak lehetőségét, hogy a TSO-k által kijelölt jogalanyok konzorciumi formája legyen. Másrészt az ACER következetesen jelezte, hogy ha a

TSO-k ezt a formát választanák, az a konzorcium jogi személyiségének hiánya miatt több jogalanyt jelentene, és a TSO-knak bizonyítaniuk kellene az aFRRIF-javaslatukban, hogy teljesülnek a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt további követelmények.

- 79 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a vitatott aFRRIF-nek a fenti 14. pontban idézett 12. cikkének (2) bekezdése értelmében a TSO-knak először egy jogalanyt – azaz egyetlen TSO-t vagy a TSO-k tulajdonában lévő egyetlen társaságot – kellett kijelölniük, amely az aktiválásoptimalizáló-funkció és a TSO-k közötti elszámolási funkció ellátásáért felelős. Másodsor, a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdése e) pontjának megfelelően javaslatot kellett kidolgozniuk a kapacitásgazdálkodási funkció ellátásáért felelős jogalany kijelölésére, és e tekintetben meg kellett határozniuk, hogy az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciókat egyetlen jogalany vagy több olyan jogalany látja-e el, amelyeknek egyeztetniük kell egymással.
- 80 Következésképpen a felperesek állításával ellentétben a vitatott aFRRIF-ből nem tűnik ki, hogy az ACER elutasította volna a konzorciumra vonatkozó lehetőségét.
- 81 Ezenkívül, amint arra az ACER hivatkozik, nem további feltételt, nevezetesen a „jogképesség” fennállását állapított meg a konzorciumra vonatkozó lehetőség állítólagos kizárásához, hanem csak a konzorcium jogképességének hiányára hivatkozott annak igazolása érdekében, hogy ez utóbbit nem egyetlen, hanem több jogalanynak kell tekinteni.
- 82 A konzorcium jogképességének hiányára vonatkozó megállapítást az NSZH-k informális feljegyzésükben kifejezetten kiemelték. Így a IV. fejezet „Kérdések, amelyekben az [NSZH-k] egyetértének” című fejezetének „Jogalanyok (az aFRRIF 12. cikke)” című e) pontjában jelezték, hogy nem mindannyian támogatják a TSO-k javaslatát az aFRRIF 12. cikke szerinti, az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátásáért felelős jogalany vagy jogalanyok kijelölésével kapcsolatban, és kérte e javaslat módosítását, figyelembe véve, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (2) bekezdésében említett két lehetőség tekintetében, ha a TSO-k úgy rendelkeznek, hogy az aFRR-platformot egy általuk létrehozott jogalany működtesse, ennek a jogalanynak tőlük jogilag elkülönültnek kell lennie, és teljes jogképességgel kell rendelkeznie. Az NSZH-k szerint azonban a konzorciumnak nem volt jogképessége, mivel nem rendelkezett jogi személyiséggel, ezért nem minősült a TSO-któl jogilag elkülönült jogalanynak. Az NSZH-k azonban egyértelművé tették, hogy ez nem teszi lehetővé annak kizárását, hogy valamely konzorcium platformot működtethessen, de ilyen esetben a konzorciumban lévő TSO-k teljes mértékben felelősek e működtetésért, és hogy több jogalanyból álló struktúra esetén ügyelni kell arra, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt feltételek teljesüljenek.
- 83 El kell tehát utasítani a felperesek azon érvét, amely szerint az ACER azt a további feltételt is előírta, hogy a jogalanynak saját jogképességgel kell rendelkeznie.
- 84 Mindenesetre emlékeztetni kell arra, hogy a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2019. L 158., 125. o.; helyesbítés: HL 2021. L 373., 96. o.) 2. cikke 35. pontjának rendelkezései értelmében a TSO „az a természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely felelős egy adott terület átviteli rendszerének üzemeltetéséért, karbantartásáért, valamint szükség esetén annak fejlesztéséért, és adott esetben annak más rendszerekkel való összekapcsolásáért, továbbá azért, hogy a rendszer hosszú távon alkalmas legyen a villamos energia átvitelével kapcsolatos, észszerű igények kielégítésére”. A

2019/944 irányelv 46. cikkének (3) bekezdése értelmében a TSO-k a társasági jog egyes vonatkozásairól szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2017. L 169., 46. o.) I. mellékletében említett jogi formában alakulnak meg. Márpedig az említett melléklet felsorolja a tagállamokban meglévő különböző részvénytársasági formákat, amelyek mindegyike rendelkezik jogi személyiséggel, és amelyekre többek között az irányelv 2. cikkének (1) és (2) bekezdése hivatkozik, az „Általános rendelkezések, és a tőkeegyesítő társaságok alapítása és működése” című I. címe „A társaság alapítása, érvénytelensége, valamint kötelezettségeik érvényessége” című II. fejezetének „A részvénytársaság alapítása” című 1. szakaszának hatályára vonatkozóan. Ebből következően a TSO-k – legyen szó akár természetes, akár jogi személyről – jogi személyiséggel, és ezáltal jogképességgel rendelkeznek arra, hogy a 2019/944 irányelv 47. cikkének rendelkezéseivel összhangban, hatáskörük és jogaik tekintetében teljes függetlenséggel végezzék a rájuk bízott feladatokat.

85 E körülmények között, mivel a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (2) bekezdésében előírt első lehetőség alapján a platformot TSO-k, ebből következően tehát jogképes jogi személyek működtetik, nem vonatkozhat más arra a jogalanyra sem, amelyet a TSO-k az ugyanezen cikkben előírt második lehetőség alapján hozhatnak létre.

86 Következésképpen a fenti 72. pontban már elvégzett értékelésekre tekintettel a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor az ACER-hez és az NSZH-khoz hasonlóan úgy ítélte meg, hogy a TSO-knak a konzorcium formájában működő jogalany kijelölésére vonatkozó javaslata alapján, mivel az utóbbi konzorcium nem rendelkezik jogi személyiséggel, ennél fogva pedig jogképességgel sem, helyénvaló volt úgy tekinteni, hogy nem a konzorcium, hanem az azt alkotó TSO-k feladata az aFRR-platform működtetése, így a TSO-knak kellett bizonyítaniuk, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt további követelmények teljesültek.

87 A fenti megfontolásokra figyelemmel a második jogalap második részét el kell utasítani.

– A második jogalap harmadik részéről, amely azon alapul, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra hivatkozással tagadta meg annak megállapítását, hogy az ACER megsértette a 2017/2195 rendelet 21. cikkét, hogy az aFRR-módszertan 12. cikkének (2) bekezdése szerinti egységes jogalany ideiglenes volt

88 A felperesek előadják, hogy véleményük szerint a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban úgy vélte, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke (2) bekezdésének az ACER-nek felrótt megsértése, amely abban állt, hogy egyetlen jogalany kijelölését írta elő az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátására, csak átmeneti volt, mivel a TSO-knak a vitatott aFRRIF 12. cikkének (2) bekezdése alapján bármikor lehetőségük lett volna arra, hogy több jogalanyt, például TSO-k konzorciumának a kijelölése érdekében az utóbbi módosítását javasolják. Mindazonáltal az ilyen megfontolás megalapozatlan lett volna, mivel a vitatott aFRRIF 12. cikkének (2) bekezdése nem írta elő, hogy az aktiválásoptimalizáló funkció és a TSO–TSO elszámolási funkció végrehajtására kijelölt egyetlen jogalanyt több jogalanyal lehet felváltani. Mindenesetre az ilyen átalakítás nem szüntette volna meg a 2017/2195 rendelet 21. cikkének az ACER által a 02/2020. sz. határozatban való megsértését, és az pusztán elméleti jellegű lett volna, mivel az ACER továbbra is úgy vélte volna, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke szerinti jogalanyt csak egyetlen jogalany, nem pedig egy konzorcium alkothatja.

89 Az ACER vitatja a felperesek érveit, és a második jogalap harmadik részének elutasítását kéri.

- 90 A felperesek lényegében azt állítják, hogy a fellebbezési tanács a 02/2020. sz. határozat helybenhagyásával, amely az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátására egyetlen – bár ideiglenes – jogalanyból álló struktúrát írt elő, megsértette a 2017/2195 rendelet 21. cikkét, különösen amiatt, hogy ezen egyetlen jogalany több jogalannyá történő esetleges átalakításának lehetősége pusztán elméleti jellegű volt, hiszen az ACER előírta, hogy a kijelölt jogalanynak jogi személynek kell lennie, ami kizárta egy konzorciumi formában működő jogalany kijelölésének lehetőségét.
- 91 E tekintetben fontos emlékeztetni arra, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (2) bekezdése szerint az aFRR-platformot vagy maguknak a TSO-knak, vagy egy általuk létrehozott jogalanynak kellett működtetnie. Ezenkívül a TSO-k által az említett rendelet 21. cikkének (1) bekezdése szerint kidolgozandó módszertani javaslatnak tartalmaznia kell különösen – az említett rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontja szerint – a javaslatban meghatározott funkciók ellátását végző jogalany vagy jogalanyok kijelölésére vonatkozó javaslatot, és ha a TSO-k egynél több jogalany kijelölését javasolják, a javaslatnak számos további követelménynek való megfelelést kell bizonyítania és biztosítania.
- 92 Jelen esetben, amint azt az ACER a 02/2020. sz. határozat (69) preambulumbekkezdésében megjegyezte, az eredeti aFRRIF-javaslatban a TSO-k egy konzorciumot terveztek kijelölni az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátására. Mindazonáltal az említett határozat (70) és (71) preambulumbekkezdésében a fellebbezési tanács megállapította, hogy bár a konzorcium nem rendelkezik jogi személyiséggel, és ezért az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciókat a konzorcium több TSO tagja látja el, a javaslatnak bizonyítania kellett volna, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában meghatározott további követelmények ilyen esetben teljesülnek. A javaslat azonban nem tartalmazott ilyen bizonyítást. A 02/2020. sz. határozat (81) preambulumbekkezdésében az ACER a módosított harmadik aFRRIF-javaslat feltételeit illetően megjegyezte, hogy a TSO-k nem javasoltak sem a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelő, több jogalanyból álló struktúrát, sem az aFRR-platform működtetéséhez szükséges összes funkció ellátásáért felelős egyetlen jogalanyból álló struktúrát. Ezért ugyanebben a preambulumbekkezdésben úgy döntött, hogy részben elfogadja a TSO-k javaslatát, amely javaslat szerint az aktiválásoptimalizáló funkciót és a TSO-k közötti elszámolási funkciót egyetlen jogalany látja el. Ezzel szemben a kapacitásgazdálkodási funkcióval kapcsolatban, amelynek kapcsán a TSO-k azt javasolták, hogy azt egy másik jogalany is elláthatja, az ACER megjegyezte, hogy nem bizonyították, hogy ebben az esetben teljesülnének a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt további követelmények. E körülmények között a 02/2020. sz. határozat (82) preambulumbekkezdésében az ACER – miután megállapította, hogy az említett határozat elfogadásának időpontjában még nem volt végleges a kapacitásgazdálkodási funkció ellátásáért felelős jogalany kijelölése, és hogy az utóbbi kijelölése elhalasztható annak érdekében, hogy a TSO-k a leghatékonyabb döntést hozhassák meg ebben a tekintetben – úgy döntött, hogy a TSO-k egy későbbi szakaszban javaslatot fognak benyújtani az aFRR-módszertan módosítására, amelyben a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt további követelményeknek megfelelően kijelölik a kapacitásgazdálkodási funkció ellátásáért felelős jogalanyt.
- 93 Amint az ACER helyesen kifejti, a 02/2020. sz. határozat ezen indoklása megismétli a módosított harmadik aFRRIF-javaslatot, amely azt irányozta elő, hogy az első szakaszban egyetlen TSO-t vagy a TSO-k tulajdonában lévő társaságot jelöljenek ki az aktiválásoptimalizáló funkcióra és a TSO-k közötti elszámolási funkcióra, és egy későbbi szakaszban ugyanazt vagy egy másik jogalanyt a kapacitásgazdálkodási funkció ellátására.

- 94 Mivel – amint az a második jogalap első és második részének vizsgálata keretében megállapításra került – a felperesek tévesen állítják, hogy az ACER azáltal, hogy elutasította a TSO-k azon döntését, hogy konzorcium formájában működő struktúrát vegyenek igénybe, és egyetlen jogalanyból álló struktúrát írt elő az aktiválásoptimalizáló funkció és a TSO–TSO elszámolási funkció ellátására, azt is tévesen róják fel az ACER-nek, hogy azáltal, hogy megtagadta tőlük – még ha csak ideiglenesen is – az erre irányuló választás lehetőségét, megsértette a 2017/2195 rendelet 21. cikkét.
- 95 A fenti megfontolásokra figyelemmel a második jogalap harmadik részét el kell utasítani.
- A második jogalap negyedik részéről, amely azon alapul, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor tévesen megállapította, hogy az ACER nem írta elő a TSO-k számára a kapacitáskezelési funkciónak az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók közé való felvételét, hanem az közvetlenül a 2017/2195 rendelet alkalmazásából következett*
- 96 A felperesek azt kifogásolják, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 187. pontjában megállapította, hogy az ACER nem írta elő a TSO-k számára a kapacitáskezelési funkciónak az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók közé való felvételét, hanem az közvetlenül a 2017/2195 rendelet alkalmazásából következett.
- 97 Először is a felperesek kifejtik, hogy a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 179. pontjában tett azon megállapítása, amely szerint a kapacitásgazdálkodási funkció az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkció, nem alapul semmilyen jogszabályi rendelkezésen. A 2017/2195 rendelet 21. cikkének (2) bekezdésében a „legalább” szó beillesztésének célja annak egyértelművé tétele volt, hogy az aFRR-platform működtetéséhez az aktiválásoptimalizáló és a TSO-k közötti elszámolási funkción kívül más funkciók is szükségesek lehetnek, de nem az, hogy ezek a további funkciók a kapacitásgazdálkodást is magukban foglalhatják. A 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerint a TSO-k határozzák meg a javaslatukban az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciókat, így az ACER nem volt jogosult arra, hogy az említett rendelet 21. cikkének (2) bekezdésében kifejezetten említett, az aktiválásoptimalizáló és a TSO-k közötti elszámolási funkción kívül más funkciókat is előírjon számukra. Ezért a fellebbezési tanács a megtámadott határozat (188) preambulumbekkezdésében tévesen alkalmazta a jogot, amikor a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (2) bekezdésére és (3) bekezdésének c) pontjára hivatkozva lényegében azt állapította meg, hogy az ACER az aktiválásoptimalizálással és a TSO-k közötti elszámolással együtt az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók közé felveheti a kapacitásgazdálkodást is.
- 98 Másodszor a felperesek úgy vélik, hogy a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat (182), (188), (191) és (192) preambulumbekkezdésében foglalt állításával ellentétben az a tény, hogy a 2017/2195 rendelet 37. cikke arra kötelezte a TSO-kat, hogy folyamatosan frissítsék az övezetközi szállítási kapacitás rendelkezésre állását, nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a kapacitásgazdálkodás az említett rendelet 21. cikke értelmében az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak minősül. A 2017/2195 rendelet ugyanis megkülönböztette az európai kiegyenlítő platformok működtetéséhez szükséges konkrét funkciókat és a villamosenergia-rendszer kiegyenlítő komponenseit vagy folyamatait. Az ACER-nek a 02/2020. sz. határozat (54) preambulumbekkezdésében szereplő, ezzel ellentétes állításának nem volt jogalapja.

- 99 Harmadszor, a felperesek azzal érvelnek, hogy a fellebbezési tanács által felhozott semmilyen más indok nem fogadható el annak igazolására, hogy az ACER az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók közé sorolta a kapacitásgazdálkodást. Először is, mivel a TSO-k által kínált kapacitásgazdálkodási informatikai modul több platformot érintően központosították, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 192. bekezdésében nem támaszkodhatott volna pusztán arra a tényre, hogy a kapacitásgazdálkodási funkció műszakilag szükséges ahhoz, hogy az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak minősüljön. Továbbá a fellebbezési tanács a 02/2020. sz. határozat (73) preambulumbekkezdésében nem hivatkozhatott volna olyan kritériumokra, amelyek az aFRR-platform működtetésével kapcsolatos kapacitásgazdálkodási funkció hatékonyságán alapulnak, és amelyeket nem fejtett ki egyértelműen. Továbbá, ellentétben azzal, amit a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 198. bekezdésében kifejtett, az a tény, hogy az aktiválóoptimalizáló funkció ellátása, amely az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkció, az övezetközi szállítási kapacitás rendelkezésre állásának folyamatos frissítését igényelte, nem lett volna elegendő annak igazolásához, hogy magát a kapacitásgazdálkodást az említett működtetéshez szükséges funkciónak minősítsék, mivel a központosított kapacitásgazdálkodási informatikai modul több platformot érintő módon működött, és ezért nem tekinthető az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak, amelynek meg kell felelnie a 2017/2195 rendelet 21. cikkének. Ezenkívül, amennyiben az aFRR-platformnak kétéves átmeneti időszakon keresztül kellett működnie, mielőtt a kapacitásgazdálkodási funkciót egy központosított kapacitásgazdálkodási informatikai modul formájában bevezették volna, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 199. bekezdésében tévesen állapította meg, hogy ez nem kérdőjelezi meg azt, hogy a kapacitásgazdálkodást az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak minősítsék, amelynek meg kell felelnie a 2017/2195 rendelet 21. cikkének. Végül, mivel a 2017/2195 rendelet végrehajtási aktus volt, sem az ACER, sem a fellebbezési tanács nem lett volna jogosult kiterjeszteni annak hatályát a kapacitásgazdálkodásnak az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók közé történő felvételével, ahogyan azt a 02/2020. sz. határozatban és a megtámadott határozat 189. és 190. bekezdésében az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdésének c) pontjában és (5) preambulumbekkezdésében felsorolt célokra hivatkozva tették. A fellebbezési tanács mindenesetre nem fejtette ki, hogy a TSO-k által javasolt, a központosított kapacitásgazdálkodási informatikai modul miért nem elegendő az említett célok eléréséhez és a 2017/2195 rendelet 37. cikkében foglalt, a megtámadott határozat 182. pontjában említett követelmények teljesítéséhez.
- 100 Az ACER vitatja a felperesek érveit, és a második jogalap negyedik részének elutasítását kéri.
- 101 Ahhoz, hogy az említett részről dönteni lehessen, először azt kell megvizsgálni, hogy a 2017/2195 rendelet értelmében a kapacitásgazdálkodás az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók közé tartozott-e. Ez a minősítés ugyanis meghatározónak mutatkozik annak megítélése szempontjából, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdése e) pontjának i)–iii) alpontjában foglalt további követelményeknek meg kellett-e felelni, amennyiben a TSO-k több jogalanyt javasolnak kijelölni e különböző funkciók ellátására. Csak ezen első kérdés igenlő megválaszolása esetén lenne indokolt megvizsgálni, másodsorban, a felperesek azon kifogását, hogy a jelen ügyben a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy az ACER nem kötelezte a TSO-kat arra, hogy az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkcióként vegyék figyelembe a kapacitásgazdálkodást.
- 102 Ami azt a kérdést illeti, hogy a 2017/2195 rendelet értelmezhető-e úgy, hogy a kapacitásgazdálkodás az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkció, nemcsak az említett rendelet szövegét, hanem annak szöveggörnyezetét és azon szabályozás által követett célokat is figyelembe kell venni, amelynek részét képezi.

- 103 A szó szerinti értelmezés szempontjából fontos megjegyezni, hogy a „[aFRR] platform működéséhez szükséges funkciók” fogalma nincs meghatározva a 2017/2195 rendelet szövegében, így különösen az említett rendelet 2. cikkében sem. Ezt a kifejezést csak ugyanezen rendelet 21. cikke használja.
- 104 A 2017/2195 rendelet 21. cikkének (1) bekezdése szerint a TSO-k feladata az aFRR módszertani javaslat kidolgozása. E tekintetben ugyanezen rendelet 21. cikke (3) bekezdésének a) és c) pontja kifejti, hogy az említett javaslatnak tartalmaznia kell legalább „az európai platform magas szintű tervezet[ét]” és „az [aFRR] platform működtetéséhez szükséges funkciók meghatározását”. Ez utóbbi rendelkezést a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben kell értelmezni, amely többek között kimondja, hogy „[a]z [aFRR] platformját a TSO-k [átvitelrendszer-üzemeltetők] vagy a TSO-k által létrehozott jogalanyok működtetik, közös irányítási elveken és üzleti folyamatokon alapul, és legalább az aktiválásoptimalizáló funkcióból és a TSO-TSO elszámolási funkcióból áll”.
- 105 A fenti 104. pontban említett rendelkezésekből következik, hogy az aktiválásoptimalizáló funkciót és az átvitelrendszer-üzemeltető és a TSO-k közötti elszámolási funkciót implicite az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkcióknak kell tekinteni, amelyeket mint ilyeneket a TSO-k által benyújtott aFRR módszertani javaslatban kell meghatározni. Mivel azonban a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy az aFRR-platform „legalább az aktiválásoptimalizáló funkcióból és a TSO-TSO elszámolási funkcióból áll”, ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy egy „magas szintű” aFRR-platform tervezetével összefüggésben az aktiválásoptimalizáló és a TSO-k közötti elszámolási funkción kívül más funkciót, például a kapacitásgazdálkodást is az adott platform működéséhez szükségesnek lehessen tekinteni, és mint ilyen, a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (2) bekezdésével összhangban a TSO-k aFRR módszertani javaslatában kerüljön meghatározásra, különösen, ha az ilyen funkció hozzáadása szükségesnek tűnik ahhoz, hogy az adott platform közös irányítási elveknek és üzleti folyamatoknak megfelelő, magas szintű kialakítása biztosítható legyen.
- 106 Lényegében tehát a 2017/2195 rendelet célkitűzéseiből és a jelen ügy összefüggéseiből kiindulva kell meghatározni, hogy a kapacitáskezelést – az aktiválásoptimalizáláshoz és a TSO-TSO elszámoláshoz hasonlóan – az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak kell-e tekinteni.
- 107 Annak megállapításához, hogy a 2017/2195 rendelet által kitűzött célok lehetővé teszik-e, hogy a kapacitásgazdálkodás az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak minősüljön, fontos emlékeztetni arra, hogy – amint azt az említett rendelet (1) preambulumbekzdése is hangsúlyozza – a teljesen működőképes és összekapcsolt belső energiapiac elengedhetetlen az energiaellátás biztonságának fenntartása, a versenyképesség növelése, valamint annak érdekében, hogy minden felhasználó elérhető áron tudjon energiát vásárolni. A 2017/2195 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja ebben az értelemben kimondja, hogy ugyanezen rendelet célja többek között a kiegyenlítő szabályozási piacok integrálása, a kiegyenlítő szabályozási szolgáltatások cseréjének előmozdítása, valamint az üzembiztonság elősegítése. Amint arra az említett rendelet (10) preambulumbekzdése rámutat, a kiegyenlítő szabályozási energia piacainak integrációját a kiegyenlítetlenségnettősítési eljárás működtetését célzó és a kiegyenlítő szabályozási energia cseréjét lehetővé tévő közös európai platformok létrehozásával kell megkönnyíteni.
- 108 Amint az a 2017/2195 rendelet (6) preambulumbekzdésében kifejtésre került, a 2017/2195 rendelet célja, hogy biztosítsa az európai villamosenergia-átviteli rendszer optimális irányítását. Ugyanezen rendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontja úgy rendelkezik, hogy az e rendeletet

alkalmazó tagállamok, illetékes szabályozó hatóságok és rendszerüzemeltetők kötelesek a legnagyobb általános hatékonyság és a legalacsonyabb összköltség közötti optimalizálás elvét követni valamennyi érintett fél esetében.

- 109 A 2017/2195 rendelet (7) preambulumbekzdése ebben az összefüggésben fejt ki, hogy „[i]ndokolt [...], hogy a TSO-k továbbra is felelősséggel tartozzanak [...] az egész Európára kiterjedő módszertanok kidolgozásával, valamint az európai szintű kiegyenlítő szabályozási platformok bevezetésével és üzemeltetésével kapcsolatban rájuk ruházott feladatokért”, és az említett rendelet (10) preambulumbekzdése kifejti, hogy „[a] TSO-k közötti együttműködést szigorúan az említett európai platformok hatékony és biztonságos megtervezésére, megvalósítására és működtetésére kell korlátozni”.
- 110 Az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkció fogalmának teleológiai és kontextuális értelmezése ezért azt a következtetést sugallja, hogy olyan funkcióról van szó, amely mind műszakilag, mind jogilag szükségesnek tűnik az aFRR-platform hatékony és biztonságos létrehozásához és működtetéséhez.
- 111 Végeredményben, ezt a következtetést támasztja alá a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdése c) pontja különböző nyelvi változatainak összehasonlítása, amelyből kiderül, hogy az angol „required” vagy a francia „requis” szavakat – különösen e rendelkezés cseh, német, horvát, olasz, szlovák, szlovén és szlovén változatában – olyan szavakkal fordították, amelyek a francia „nécessaire” vagy az angol „necessary” szavak jelentéstartalmával is rendelkezhetnek.
- 112 E tekintetben, amint azt az ACER a védekezés 138–143. pontjában kifejti, a felperesek nem vitatják, hogy a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítésének szükségessége, amely a kapacitásgazdálkodási funkció alapját képezi, egyszerre műszaki realitás és a TSO-kra rótt jogi kötelezettség.
- 113 Műszaki szempontból, amint az egymást követő aFRRIF-javaslatokból és különösen a 3. cikk (4) bekezdésének b) pontjából kitűnik, az aFRR-platformon belül a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítése az aktiválásoptimalizáló funkció lényeges inputja, amely maga is az aFRR-platform szükséges funkciója, amelynek célja, hogy optimalizálja a legjobban rangsorolt kiegyenlítőszabályozásienergia-ajánlatok aktiválását (a közös rangsorban), figyelembe véve a korlátozottan rendelkezésre álló övezetközi szállítási kapacitást. Ugyanis az átviteli kööttségeknek kitett kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének megszervezéséhez, és ennél fogva az említett korlátozott szállítási kapacitáscseréknek optimális módon történő kiosztásához először is ismerni kell a rendelkezésre álló átviteli kapacitást, és azt ki kell tudni számítani. Így a kapacitásgazdálkodási funkció, amelynek keretében folyamatosan frissítésre kerül a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás, műszakilag elengedhetetlen eleme az aktiválásoptimalizáló funkció megfelelő működésének. A megtámadott határozat 193. bekezdésében foglaltak szerint a felperesek nem vitatják, hogy a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítését, amely a kapacitásgazdálkodási funkció alapját képezi, el kell végezni, és ennek eredményét be kell vezetni az aktiválásoptimalizáló funkcióba az aFRR-platform hatékony működtetése érdekében.
- 114 Jogi szempontból a 2017/2195 rendelet 37. cikkének (1) bekezdése azt írja elő a TSO-k számára, hogy az övezetközi napon belüli piac kapuzárási időpontja után folyamatosan frissítsék az övezetközi kapacitás rendelkezésre állását, azaz minden alkalommal, amikor az övezetközi kapacitás egy részét felhasználják, vagy amikor az övezetközi kapacitást újraszámolják a kiegyenlítő szabályozási energia cseréje és a kiegyenlítetlenségnettósítási eljárás működtetése

céljából. Ezenkívül a 2017/2195 rendelet 37. cikkének (3) bekezdése előírta, hogy az említett rendelet hatálybalépését követő öt éven belül az egy kapacitászámítási régió belül működő valamennyi TSO módszertan dolgoz ki a kiegyenlítő szabályozási időtávon belüli övezetközi kapacitásnak a kiegyenlítő szabályozási energia cseréje céljából történő kiszámítására. E módszertan alkalmazását megelőzően ugyanezen TSO-k e rendelet 37. cikkének (2) bekezdése alapján kötelesek voltak az övezetközi napon belüli piac kapuzárási időpontját követően fennmaradó övezetközi kapacitást felhasználni.

- 115 E kettős megállapítás fényében a 2017/2195 rendelet által követett, az aFRR-platform hatékony és biztonságos működésének biztosítására irányuló célkitűzés tekintetében a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos kiszámítását és frissítését lehetővé tevő funkciót, valamennyi TSO tekintetében harmonizált módszertan alkalmazásával, mind műszaki, mind jogi szempontból olyan funkciónak kell tekinteni, amely egy olyan platform működtetéséhez szükséges, amelynek tervezete – a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének a) pontjában említettek szerint – magas szintű, és megfelel a közös irányítási elveknek és működési folyamatoknak.
- 116 A jelen ügy tényállása megerősíti, hogy azt a funkciót, amely a kapacitásgazdálkodási funkció keretében lehetővé teszi a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos kiszámítását és frissítését, annak az aFRR-platform aktiválásának optimalizálási funkciójába inputként való automatikus beillesztése érdekében, valóban az e platform működtetéséhez szükséges funkciónak tekintették, amely okból a TSO-k úgy döntöttek, hogy azzal kiegészítik az említett aktiválóoptimalizálási funkciót, jöllehet időbeli késéssel.
- 117 E tekintetben fontos megjegyezni, hogy a TSO-k már az aFRRIF-re vonatkozó eredeti javaslatban, a javaslat 3. cikke (4) bekezdésének b) pontjában és (7) bekezdésében, az aFRR-platform számára létrehozandó magas szintű architektúrát leírva jelezték, hogy az aFRR-platform keretében a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítése az egyes TSO-k által az ugyanezen javaslat 4. cikkének (2) bekezdésében leírt eljárással összhangban kiszámítandó aktiválóoptimalizáló funkció lényeges inputja volt. Ez utóbbi cikk, amely a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitásnak az aktiválóoptimalizáló funkció inputjaként történő kiszámításával foglalkozik, az (5) bekezdésben kifejezetten leírja a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítésének folyamatát, amely az aFRR-platform szerves részét képezi. Ezenkívül az eredeti aFRRIF-javaslat „Az aFRR-platform funkciói” című 6. cikkének (1) és (4) bekezdése úgy rendelkezett, hogy ha a 2017/2195 rendelet 37. cikkének (3) bekezdésével összhangban a kiegyenlítő piaci szabályozási időtávon belüli övezetközi átviteli kapacitás kiszámítási módszertanának alkalmazása során azt hatékonynak ítélnék, a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás kiszámításának funkcióját hozzá lehetne adni ehhez a platformhoz, amelynek célja az említett módszertan végrehajtása. Végül az eredeti aFRRIF-javaslat 12. cikke úgy rendelkezett, hogy az aFRR-platform valamennyi funkcióját az összes érintett TSO által kijelölt egyetlen jogalany látja el, amelynek vagy az említett TSO-k konzorciumának, vagy ezen TSO-k tulajdonában lévő társaságnak kell lennie.
- 118 Az eredeti aFRRIF-javaslatról folytatott konzultáció szakasza során – először az NSZH-kkal, majd az ACER-rel – vita alakult ki arról, hogy hogyan lehetne a legjobban figyelembe venni az aFRRIF-ben a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítésének folyamatát. E vitára tekintettel a TSO-k közösen vállalták abban, hogy az eredeti aFRRIF-javaslatot úgy fejlesztik tovább, hogy a módosított javaslatok 3., 4. és 6. cikkébe hivatalosan is belefoglalják a kapacitásgazdálkodásra való hivatkozást, mint olyan funkciót, amely lehetővé teszi valamennyi TSO és az aFRR-platform számára a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos

frissítését, hogy bármikor figyelembe lehessen venni a kiegyenlítő szabályozási energia cseréjére vagy a kiegyenlítetlenségnettósításra vonatkozó korlátokat. Ezt a funkciót az aFRR-platform alkalmazásának megkezdését követő két éven belül kellett bevezetni. Ezenkívül a 2017/2195 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott optimalizálási elv alapján (lásd a fenti 108. pontot) a TSO-k jelezték az NSZH-knak és az ACER-nek, hogy összehangolt és központosított megközelítést kívánnak alkalmazni a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítésének folyamatában, a kapacitásgazdálkodási funkció keretében, a kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének valamennyi európai platformja esetében. Biztosítani kívánták, hogy ha az aFRR-platformon kívüli más platformok ugyanolyan funkcióval rendelkeznek, mint a kapacitásgazdálkodás, akkor ez a funkció minden ilyen platform esetében azonos legyen, feltéve hogy a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítésének kötelezettségét mindegyik platform esetében előírják. A TSO-k közös megállapodásával benyújtott módosított harmadik aFRRIF-javaslat 12. cikke úgy rendelkezett, hogy az aFRR-platform működtetéséhez kifejezetten szükséges valamennyi funkciót az összes érintett TSO által kijelölt egyetlen jogalany látja el, amelynek vagy az említett TSO-k egyikének, vagy az említett TSO-k tulajdonában lévő társaságnak kell lennie.

- 119 Amint a módosított harmadik aFRRIF-javaslat „Bevezetés” című részében szereplő aFRR-platform irányítási modelljéből kitűnik, a TSO-k, figyelembe véve azt a tényt, hogy a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítésének kötelezettségét a kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének minden egyes európai platformja számára előírták, közös megegyezéssel megállapították, hogy a kapacitásgazdálkodási funkció valójában egy több platformot érintő funkció, abban az értelemben, hogy azt végső soron összehangolt és központosított módon kell ellátni e platformok mindegyike esetében. A kiegyenlítő szabályozási energia cseréje esetében a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitásnak az aFRR-platformon keresztül történő kiszámítását valamennyi érintett TSO esetében egy „kapacitásgazdálkodási informatikai modul” fogja ellátni, amely aFRR-platform aktiválásoptimalizáló funkciójában kapott eredményeket közvetlenül táplálja be. A TSO-k jelezték, hogy továbbra is meg kívánják tartani azt a szabadságot, hogy a kapacitásgazdálkodást ebben az összehangolt és központosított formában egy olyan jogalanyra bízják, amely nem az aktiválásoptimalizáló és a TSO-k közötti elszámolási funkció ellátásáért felelős egyetlen jogalany. A TSO-k úgy vélték, hogy mindaddig, amíg a kapacitásgazdálkodási funkciót ebben az összehangolt és központosított formában nem hozzák létre, elméletileg az aktiválásoptimalizáló és a TSO-k közötti elszámolási funkció ellátásáért felelős egyetlen jogalany elláthatja a kapacitásgazdálkodást is úgy, hogy az aktiválásoptimalizáló funkcióba betáplálja az egyes érintett TSO-k által szolgáltatandó adatokat.
- 120 A fentiekből következik, hogy az aFRR-platform létrehozásáért és működtetéséért felelős TSO-k – amelynek „magas szintű” platformnak kellett lennie, és amely „közös irányítási elveken és üzleti folyamatokon alapul” – maguk döntöttek úgy, hogy hatékonysági okokból az aFRR-platformot kiegészítik a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás kiszámítására szolgáló funkcióval, amely a kapacitásgazdálkodási funkció alapjául szolgál, ahogyan azt az egymást követő aFRRIF-javaslatok 6. cikkének (1) bekezdése következetesen előírja. Pusztán az a tény, hogy ennek a funkciónak a hozzáadása időben késett, nem változtat azon, hogy ezt az új funkciót kezdettől fogva egy magas szintű aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak tekintették. Valójában ez a késedelem jogilag előirányzott és műszakilag szükséges volt annak figyelembevételére érdekében, hogy egyrészt és a 2017/2195 rendelet 37. cikkének (3) bekezdésével összhangban a TSO-knak előzetesen ki kell dolgozniuk a kiegyenlítő piaci szabályozási időtávon belüli övezetközi átviteli kapacitás kiszámításának módszertanát, másrészt mivel a 2017/2195 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglalt optimalizálási elvnek való megfelelés

érdekében az említett TSO-k úgy döntöttek, hogy ezt a funkciót összehangolt és központosított módon, több platform szintjén, egy informatikai modul fogja ellátni, előzetesen ezt a modult is létre kellett hozniuk, és meg kellett szervezniük az irányítását.

- 121 Így nem releváns a felperesek által – többek között a meghallgatáson – többször felhozott érv, miszerint az aFRR-platform egy ideig a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás összehangolt és központosított módon történő folyamatos frissítésére szolgáló új funkció nélkül működne, mivel már kezdettől fogva előirányozták az aFRR-platform ilyen funkcióval való kiegészítését, hogy az a hatékonyság és a biztonság szempontjából mind műszakilag, mind jogilag megfeleljen a magas szintű tervezet követelményeinek, és az a tény, hogy ez a kiegészítés két évet késett, ami e kezdeti időszakban az aFRR-platform optimálistól elmaradó működtetését jelentette, kizárólag az említett funkció fejlesztése által támasztott műszaki és jogi korlátozásoknak volt köszönhető.
- 122 Meg kell tehát állapítani, hogy a kapacitásgazdálkodási funkció alapját képező, rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítésére szolgáló funkciót, és ennél fogva magát a kapacitásgazdálkodási funkciót átfogóan az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkcióknak kell minősíteni. Ezt a következtetést az is alátámasztja, hogy biztosítani kell, hogy a szükséges funkciókat, nevezetesen a kapacitásgazdálkodást, az aktiválás optimalizálását és a TSO-k közötti elszámolást – amennyiben azokat különböző jogalanyok látják el – a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt további követelményeknek megfelelően összehangolt, következetes és hatékony módon lássák el. Ez a minősítés tehát nem fosztja meg a TSO-kat a kapacitásgazdálkodásra javasolt jogalany megválasztásának szabadságától, amely jogalany különbözhet az aktiválás optimalizálásáért és a TSO-k közötti elszámolásért felelős jogalanytól. E tekintetben a Törvényszék által a tárgyaláson feltett kérdésre válaszolva a felperesek egyébiránt nem bizonyították jogilag megkövetelt módon azt a releváns ténybeli okot, amely miatt a kapacitásgazdálkodási funkció ellátása a jelen ügyben mentesülne a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt további követelményeknek való megfelelés alól.
- 123 A felperesek továbbá nem fejtették ki, *a fortiori* nem is bizonyították, hogy a 2017/2195 rendelet végrehajtási aktus jellegének ténye hogyan befolyásolhatja az aFRR-platform működtetéséhez szükséges kapacitásgazdálkodási funkció minősítését. Ennélfogva az erre vonatkozó érvelésüket mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 124 A fenti értékelésekből következik, hogy ténybelileg megalapozatlan a felperesek azon érvelése, miszerint a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy az ACER nem írta elő a TSO-k számára, hogy a kapacitásgazdálkodást az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkcióként vegyék figyelembe. Ugyanis a fenti 122. pontból kitűnik, hogy nem a 02/2020. sz. határozat vagy a vitatott aFRRIF írta elő a TSO-k számára – amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban megerősítette – a kapacitásgazdálkodásnak a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás összehangolt és központosított módon történő folyamatos frissítésére szolgáló folyamatként történő figyelembevételét, amely az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkció a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében, hanem azt az utóbbi – az említett rendelet 37. cikkének fényében értelmezett – rendelkezés írta elő számukra. Ami azt a tényt illeti, hogy az ACER, amelyet e tekintetben a fellebbezési tanács is megerősített, úgy vélte, hogy értékelnie kell, hogy a TSO-k által benyújtott módosított harmadik aFRRIF-javaslat megfelel-e az alkalmazandó szabályozásnak – azon tény figyelembevételével, hogy a kapacitásgazdálkodás a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkció – teljes mértékben indokolt

volt az ACER részéről, tekintettel a döntéshozatali hatáskörére, amely a 2019/942 rendelet 6. cikke (10) bekezdése b) pontjának és a 2017/2195 rendelet 5. cikke (7) bekezdésének együttesen értelmezett rendelkezései alapján, továbbá az utóbbi rendelet 21. cikkének megfelelően illeti meg. Ha ugyanis a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében a kapacitásgazdálkodás az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkció volt, akkor szükség volt arra, hogy a TSO-k bizonyítsák és biztosítsák, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt további követelmények is teljesülnek, amennyiben fontolóra vették, hogy e funkció ellátására az aktiválás optimalizálás és a TSO-k közötti elszámolás ellátásáért felelős jogalanytól eltérő jogalanyt jelöljenek ki.

125 A fenti értékelések összességére tekintettel a második jogalap negyedik részét el kell utasítani.

– A második jogalap ötödik és hatodik részéről, amelyek egyrészt azon alapulnak, hogy a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg megfelelően a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdése e) pontjának az ACER által a kapacitáskezelési és az aFRR-platform működtetéséhez szükséges egyéb funkciókra való jogellenes alkalmazására vonatkozó, előtte felhozott konkrét jogalapokat, másrészt pedig hogy e tanács tévesen állapította meg, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontja a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítésére és az egyéb szükséges funkciókra is alkalmazandó volt

126 A felperesek közül az A-csoport a második jogalap ötödik része keretében azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdése e) pontjának az ACER által a 02/2020 határozatban való alkalmazását nem az e csoport által elé terjesztett valamennyi konkrét jogalap fényében ellenőrizte. Amint az a jogalapjaiban is szerepel, a kapacitáskezelés nem volt szükséges funkció az aFRR-platform működtetéséhez. Ezenkívül egyetlen NSZH sem írta elő annak az aFRRIF-re vonatkozó eredeti javaslatában felsorolt feladatok közé való felvételét. Végül a TSO-k nem javasolták, hogy a kapacitáskezelés ellátása érdekében olyan jogalanyt jelöljenek ki, amely eltér az aktiválás optimalizáló funkció és a TSO–TSO elszámolási funkció ellátásával megbízott jogalanytól.

127 A második jogalap hatodik részében az A-csoport azt állítja, hogy az ACER jogellenesen kötelezte a TSO-kat arra, hogy az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciókat kiegészítsék a kapacitáskezeléssel, és még ha feltételezzük is, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontja alkalmazandó a kapacitáskezelésre, az ACER a vitatott aFRRIF-rendelet 12. cikkének (2) bekezdésében tévesen írta elő a TSO-k számára, hogy tartsák tiszteletben a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában előírt azon további követelményeket, amelyek csak akkor lettek volna alkalmazandók, ha a TSO-k ténylegesen úgy döntöttek volna, hogy egynél több jogalanyt jelölnek ki az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátására, amire a jelen ügyben nem került sor..

128 Az ACER vitatja az A-csoport érveit, és a második jogalap ötödik részének elutasítását kéri.

129 A jelen ügyben a fellebbezési tanács helybenhagyta a 02/2020. sz. határozatot, amely megkövetelte a TSO-któl annak bizonyítását, hogy a javaslatuk megfelel a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt további követelményeknek, mégpedig azzal az indokkal, hogy a fellebbezési tanács szerint ezek a TSO-k esetleg fontolóra vették, hogy a kapacitásgazdálkodásnak mint az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak az ellátására az aktiválás optimalizálás és a TSO-k közötti elszámolás ellátásáért felelős jogalanytól eltérő jogalanyt jelöljenek ki.

- 130 A második jogalap ötödik és hatodik részére vonatkozó döntéshozatalhoz meg kell vizsgálni, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontja csak a TSO-k javaslatában meghatározott funkciókra vonatkozik-e, ahogyan azt az A-csoport állítja, vagy pedig – ahogyan azt az ACER állítja – az aFRR-platform működtetéséhez szükséges valamennyi funkcióra, beleértve a kapacitásgazdálkodást is.
- 131 A 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontja ekként rendelkezik:
- „Az (1) bekezdésben szereplőt [aFRR-módszertanra vonatkozó] javaslat legalább az alábbiakat tartalmazza:
- [...]
- e) a javaslatban meghatározott funkciók ellátását végző jogalany vagy jogalanyok kijelölésére vonatkozó javaslat. Ha a TSO-k egynél több jogalany kijelölését javasolják, a javaslat az alábbiakat mutatja be és biztosítja:
- a funkciók koherens felosztása az európai platformot működtető jogalanyok között. A javaslatnak teljes mértékben figyelembe kell vennie, hogy az európai platformot működtető jogalanyoknak kiosztott különböző funkciókat össze kell hangolni;
 - az európai platform javasolt struktúráján és a feladatok felosztásán keresztül az európai platform hatékony és eredményes irányításának, működtetésének és szabályozói felügyeletének biztosítása, valamint az e rendeletben foglalt célkitűzések támogatása;
 - hatékony koordináció és döntéshozatali folyamat az európai platformot működtető jogalanyok között, az egymással ütköző álláspontok feloldása érdekében”.
- 132 Kétségtelen, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdése e) pontjának első mondata kizárólag a „javaslatban meghatározott funkciók[ra]” vonatkozik. Ugyanezen cikk (3) bekezdésének megfogalmazása alapján azonban az említett rendelet 21. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében a javaslatban csak „az [aFRR]-platform működtetéséhez szükséges funkciók[at]” kell meghatározni.
- 133 Következésképpen a 2017/1295 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseiből egyértelműen kitűnik, hogy a 2017/1295 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában meghatározott további követelmények alkalmazásának feltétele, hogy az aFRR módszertani javaslatban több, a 2017/1295 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének c) pontjával összhangban meghatározott, az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátásáért felelős jogalanyt jelölnek ki.
- 134 A jelen ügyben azonban egyrészt meg kell jegyezni, hogy az ACER a 02/2020. sz. határozatban, éppúgy, mint a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban, azt róta fel a TSO-knak, hogy miközben olyan kapacitásgazdálkodásért felelős jogalany kijelölését javasolta, amely eltérhet az aktiválás optimalizálásáért és a TSO-k közötti elszámolásért felelős jogalanytól, nem bizonyította és nem biztosította az ilyen esetben a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában előírt további követelményeknek való megfelelést.
- 135 Másrészt az ACER által végül figyelembe vett módosított harmadik aFRRIF-javaslat egyetlen jogalany kijelölését írta elő, amely a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében az aFRR-platform működtetéséhez szükséges két olyan funkcióért felelős, amelyet ugyanezen rendelet 21. cikkének (2) bekezdése kifejezetten említett, nevezetesen az aktiválás optimalizálásáért és a TSO-k közötti elszámolásért. A kapacitásgazdálkodást a módosított

harmadik aFRRIF-javaslatban is figyelembe vették, mint olyan több platformot érintő funkciót, amelynek ellátása szükséges az aFRR-platform működtetéséhez, noha azt az aFRR-platformban nem minősítették az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében. A fenti 122. pontban a második jogalap negyedik részének vizsgálatát követően levont következtetésnek megfelelően azonban a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban – az ACER 02/2020. sz. határozatához hasonlóan – helyesen állapította meg, hogy a 2017/2195 rendelet 37. cikke szerinti kapacitásgazdálkodás az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak minősül e rendelet 21. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében.

136 A fenti értékelésekre tekintettel meg kell állapítani, hogy az A-csoport nem megalapozottan hivatkozik arra, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában előírt kiegészítő követelmények nem voltak alkalmazandók a kapacitáskezelési funkcióra.

137 A második jogalap ötödik és hatodik részét tehát együttesen kell elutasítani.

– A második jogalap hetedik részéről, amely azon alapul, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a kapacitáskezelést a kiegyenlítő szabályzásra irányuló, platformokon átívelő funkcióként a 2017/2195 rendelet 21. cikkében szereplő, az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók közé kell sorolni

138 Az A-csoport azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy lényegében jogellenesen jutott arra a következtetésre, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke alapján a kapacitásgazdálkodást az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók közé kell sorolni, holott az a kiegyenlítéshez kapcsolódó, több platformot érintő funkció. Először is, még ha feltételezzük is, hogy az ACER rendelkezett olyan – általa nem azonosított – jogalappal, amely alapján a 2017/2195 rendelet 21. cikkében említett, az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók közé sorolhatta volna a kapacitásgazdálkodást, ez a rendelet nem biztosított számára hatáskört arra, hogy a vitatott aFRRIF 4. cikkének (6) bekezdésében foglaltaknak megfelelően megkövetelje, hogy a kapacitásgazdálkodás tartalma azonos legyen, és azt valamennyi európai kiegyenlítő platform esetében ugyanaz a jogalany lássa el. Másodsor, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 222. bekezdésében helytelenül állapította meg, hogy a kapacitásgazdálkodás több platformot érintő funkcióként történő bevezetésének követelménye nem az ACER által előírt új kötelezettség. Ennek ellentmondtak az ACER fellebbezési tanács előtti ellenkérelmének 170. pontjában kifejtett érvei, továbbá ezt nem erősítette meg az ACER 2015. évi, a megtámadott határozat 222. bekezdésében említett, a kiegyenlítő szabályozási energiával kapcsolatos célkitűzésekről szóló jelentése, amely csak a határokon átnyúló kiegyenlítő szabályozási energia cseréjére vonatkozik, a több platformot érintő funkciókra azonban nem. Ezt a TSO-k által az összes európai kiegyenlítő platform közös kapacitásgazdálkodási funkciójának hatékonyságára és figyelembevételére vonatkozóan a megtámadott határozat 224. és 225. bekezdésében említett értékelés sem erősítette meg, amely a több platformot érintő központi kapacitásgazdálkodás informatikai moduljával kapcsolatban készült, nem pedig a kapacitásgazdálkodással mint az összes ilyen platform működtetéséhez szükséges funkcióval kapcsolatban. Végül, e tekintetben nincs jelentősége az NSZH-k informális feljegyzésére való hivatkozásnak, mivel a 2017/2195 rendelet 37. cikkének megfelelően a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitások TSO-k általi folyamatos frissítése nem az európai kiegyenlítő platformok funkciója, így azt az NSZH-k ellenőrzése mellett kell elvégezni, anélkül hogy az az ACER szabályozói felügyelete alá tartozna.

139 Az ACER vitatja az A-csoport által felhozott érveket, és a második jogalap hetedik részének elutasítását kéri.

- 140 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2017/2195 rendelet 19–22. cikke szerint módszertant kell elfogadni a kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének minden egyes európai platformja esetében, nevezetesen a helyettesítő tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformja, a kézi aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének platformja, az aFRR-platform és a kiegyenlítetlenségnettősítési eljárás európai platformja esetében. Az említett cikkek mindegyike hasonló rendelkezéseket tartalmaz, köztük a (3) bekezdés e) pontját, amely szerint, ha a vonatkozó módszertani javaslatban meghatározott európai platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátásáért több jogalany is felelős, az említett javaslatnak bizonyítania és biztosítania kell további három további követelmény tiszteletben tartását.
- 141 Másodszor, meg kell állapítani, hogy a harmadik aFRRIF-javaslat bevezetőjében a TSO-k kifejezetten kijelentették, hogy „[a]z összes platformnak ugyanazt a több platformot érintő kapacitásgazdálkodási funkciót kell használnia [...] az előírányzott platformspecifikus funkciók mellett”. A TSO-k kifejtették, hogy az aktiválás optimalizálás és a TSO-k közötti elszámolás platformspecifikus funkcióinak ellátásáért egyetlen jogalany lesz felelős, és hogy a kapacitásgazdálkodást, mint több platformot érintő funkció ellátásáért egyetlen jogalany, egy TSO vagy egy TSO-k tulajdonában lévő társaság lesz felelős. Az „Irányítási struktúra” elnevezésű ábra – amely két függőleges zónát ábrázol, amelyek mindegyike két különböző platformnak felel meg, nevezetesen az aFRR-platformnak és a kézi aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréje platformjának – egyértelműen azonosította egyrészt az egyes platformok két sajátos funkcióját, nevezetesen az aktiválás optimalizálását és a TSO-k közötti elszámolást, amelyet egyetlen jogalany lát el, másrészt pedig mindkét platform esetében egyetlen jogalanyt, amely a kapacitásgazdálkodási funkció ellátásáért felelős.
- 142 Harmadszor, meg kell állapítani, hogy ugyanazt az ábrát, „Irányítási struktúra és funkciók” új elnevezéssel, az ACER által figyelembe vett módosított harmadik aFRRIF-javaslatba is átvették. A TSO-k azonban egyértelművé tették, hogy a kapacitásgazdálkodás nem az adott platform működtetéséhez szükséges funkció, hanem egy több platformot érintő funkció, amely a platformok közötti koordináció javítására szolgál. Hasonlóképpen, a módosított harmadik aFRRIF-javaslatban a TSO-k jelezték, hogy „a platformok hatékonyságát a több platformot érintő funkciók létrehozásával kívánják a lehető legnagyobb mértékben növelni”. Ebből azt a következtetést vonták le, hogy mivel a kapacitásgazdálkodás nem a platform működtetéséhez szükséges funkció, a 2017/1295 rendelet 19–22. cikke (3) bekezdésének e) pontjában meghatározott további követelmények nem alkalmazhatók abban az esetben, ha több jogalanyt jelölnek ki egy ilyen funkció ellátására.
- 143 A fenti megállapításokból kitűnik, hogy – amint azt az ACER megjegyzi – a TSO-k a módosított harmadik aFRRIF-javaslatban a kiegyenlítő platformok közötti koordináció javítása érdekében maguk javasolták, hogy a kapacitásgazdálkodás mint több platformot érintő funkció ellátását egyetlen jogalany legyen felelős. Az ACER-rel ellentétben a TSO-k természetesen azt állították, hogy a kapacitásgazdálkodás nem szükséges funkció az egyes platformok működtetéséhez. A fenti 122. pontban a második jogalap negyedik részének vizsgálatát követően levont következtetésnek megfelelően azonban ez az állítás megalapozatlan. Mindenesetre a módosított harmadik aFRRIF-javaslatból kitűnik, hogy maguk a TSO-k is kifejezték szándékukat, hogy egyetlen jogalany kerüljön kijelölésre az említett funkció ellátására, ahogyan azt az ACER és a fellebbezési tanács is állította.

- 144 Következésképpen a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot a 02/2020. sz. határozat helybenhagyásával, amely egyáltalán nem kötelezte a TSO-kat arra, hogy a kapacitásgazdálkodást mint több platformot érintő funkciót vegyék figyelembe az aFRRIF-javaslatukban, hiszen ők maguk vállalták, hogy ezt a konzultációs szakaszban – először az NSZH-kkal, majd az ACER-rel – továbbfejlesztik.
- 145 Következésképpen a második jogalap hetedik részét el kell utasítani.
- A második jogalap nyolcadik részéről, amely azon alapul, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy az ACER nem sértette meg a 2017/2195 rendeletet, különösen annak 21. cikke (5) bekezdését és 10. cikkét azáltal, hogy arra kötelezte a TSO-kat, hogy tegyenek javaslatot az aFRR-módszertan módosítására vonatkozóan*
- 146 Az A-csoport azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az ACER által a TSO-knak előírt, az aFRR-módszertan módosítására vonatkozó javaslat benyújtására vonatkozó kötelezettség jogszerű volt, noha ennek a kötelezésnek nem volt jogalapja, és az ACER-nek nem volt hatásköre arra, hogy a TSO-kat a módszertan módosítására vonatkozó javaslat benyújtására kötelezze. A megtámadott határozat 145–152. bekezdéséből kitűnik, hogy az ACER által előtte előterjesztett állításokkal ellentétben a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy e kötelezettségről a 2017/2195 rendelet rendelkezik, és nem a 02/2020. sz. határozatból ered. A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 149. pontjában ellentmondásba került azzal az állításával, hogy a TSO-k első javaslatáról folytatott nyilvános konzultáció megfelelt a 2017/2195 rendelet 10. cikkének, noha sem a kapacitásgazdálkodásnak az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók közé történő felvételét, sem az aFRR-módszertan javasolt módosítását nem említették ebben a javaslatban. Végül az A-008–2020. sz. ügyben 2020. december 22-én hozott későbbi határozatában a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban megállapítottakkal ellentétben úgy ítélte meg, hogy a 2017/2195 rendelet 6. cikkének (3) bekezdése nem az európai kiegyenlítő platform módszertanának létrehozására, hanem csak annak módosítására vonatkozik.
- 147 Az ACER vitatja az A-csoport által felhozott érveket, és a második jogalap nyolcadik részének elutasítását kéri.
- 148 Előzetesen meg kell állapítani, hogy – amint az a fellebbezési tanács által a megtámadott határozattal helybenhagyott 02/2020. sz. határozatból kitűnik – az ACER felhívta a TSO-kat, hogy dolgozzanak ki javaslatot az aFRR-módszertan módosítására annak érdekében, hogy a módosított harmadik aFRRIF-javaslatban foglaltak szerint a kapacitásgazdálkodási funkció ellátásáért felelős jogalany kijelölése megtörténhessen.
- 149 Az ACER-nek ezt a felhívását azonban kifejezetten az a tény indokolta, hogy a kapacitásgazdálkodás az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkció, ezért abban az esetben, ha több jogalany lenne felelős e platform működtetéséhez szükséges különböző funkciók ellátásáért, a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt további követelményeknek is meg kellene felelni.
- 150 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 02/2020. sz. határozat (76)–(84) preambulumbekzdésében, és különösen annak (82) preambulumbekzdésében az ACER hivatalosan kijelentette, hogy be kell vezetni a kapacitásgazdálkodási funkciót mint az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciót, azonban annak érdekében, hogy a TSO-k időt kapjanak a kapacitásgazdálkodási funkció több platformot érintő jellegével kapcsolatos

problémák megoldására, a kapacitásgazdálkodási funkció ellátásáért felelős jogalanyra vonatkozó javaslatot el lehet halasztani az aFRR-platform létrehozását követő két évig. Ennek megfelelően felhívta a TSO-kat, hogy a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelően készítsenek javaslatot az aFRR-módszertan módosítására, amelyben kijelölik a kapacitásgazdálkodási funkció ellátásáért felelős jogalanyt.

- 151 A fenti 122. pontban a második jogalap negyedik részének vizsgálatát követően levont következtetésnek megfelelően az ACER, majd ezt követően a fellebbezési tanács helyesen minősítette a kapacitásgazdálkodási funkciót az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak. Egyébiránt a 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdésével és 21. cikkével együttesen értelmezett 2019/942 rendelet 6. cikke (10) bekezdése második albekezdésének b) pontja alapján öt megillető döntéshozatali hatáskör gyakorlása keretében az ACER-nek tájékoztatnia kellett volna a TSO-kat arról, hogy az általuk javasolt aFRRIF megfelel-e, és ha igen, milyen feltételek mellett felel meg az alkalmazandó szabályozásnak, különös tekintettel bizonyos még meghozandó döntésekre, köztük a kapacitásgazdálkodás 2024. júliusi központosított bevezetésekor a kapacitásgazdálkodás ellátásáért felelős jogalanyra vonatkozóan.
- 152 Ezen túlmenően az ACER által a TSO-k által javasolt aFRR-módszertan jóváhagyása – bizonyos feltételek mellett, melyek szerint a TSO-k ezt a módszertant meghatározott időn belül, egyes nyitva hagyott szempontok tekintetében, az alkalmazandó szabályozásnak megfelelően kiegészítik – nem tévesztendő össze a TSO-k azon javaslatával, hogy a szabályozó hatóságok általi jóváhagyást követően a módszertant maguk is módosítsák. A jelen ügyben a vitatott aFRRIF-ben szereplő azon feltétel, miszerint a TSO-k a hatálybalépés előtt nyolc hónappal kijelölik a kapacitásgazdálkodási feladat ellátásáért felelős jogalanyt a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (4) bekezdésével összhangban, magának az említett aFRRIF-nek a jóváhagyására vonatkozó feltétel, nem pedig ez utóbbinak a 2017/2195 rendelet 6. cikkének (3) bekezdésében előírt módosítási eljárásnak megfelelően bevezetett utólagos módosítása.
- 153 Ebből következően a második jogalap nyolcadik részét el kell utasítani.
- 154 A második jogalap nyolc részére vonatkozó értékelések összességére tekintettel tehát az említett jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A harmadik, arra alapított jogalapról, hogy a fellebbezési tanács az előtte folyamatban lévő eljárás során megsértette a megfelelő ügyintézés elvét, a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvét, az indokolási kötelezettséget és az őt terhelő jogi kötelezettségeket

- 155 Amennyiben a harmadik jogalap keretében a felperesek vagy csak az A-csoport a fellebbezési tanács által az előtte folyamatban lévő eljárás során az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikkében biztosított megfelelő ügyintézés elvének megsértésére hivatkozik, meg kell jegyezni, hogy a felperesek konkrétan azt róják fel a fellebbezési tanácsnak, hogy megsértette az elé terjesztett ügyek független, pártatlan és alapos elbírálására vonatkozó kötelezettségét, a meghallgatáshoz való jogukat, az iratbetekintéshez való jogukat és az indokolási kötelezettségét. A felperesek továbbá azt róják fel a fellebbezési tanácsnak, hogy nem gyakorolt teljes körű felülvizsgálatot a 02/2020. sz. határozat esetében, valamint hogy tévesen értelmezte és nem vizsgálta meg kellőképpen az általuk felhozott jogalapokat.

– *A függetlenség, a pártatlanság és a gondos vizsgálat elveinek megsértéséről*

- 156 A felperesek azt állítják, hogy a Charta 41. cikkének megfelelően a 2019/942 rendelet (34) preambulumbekzdésének, valamint 26. cikke (2) bekezdésének és 28. cikke (4) bekezdésének együttes olvasatából az következik, hogy az ACER határozatai elleni fellebbezések vizsgálatát a fellebbezési tanácsnak teljesen független és pártatlan módon, lelkiismeretesen és gondosan kell elvégeznie. A megtámadott határozatban azonban az ACER mindenekelőtt a 02/2020. sz. határozat indoklására törekedett, és a jelen kereset keretében az ACER nem válaszolt a felperesek jogalapjaira és kifogásaira sem. Először is a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban vitatta, hogy az ACER előírta volna a kapacitásgazdálkodási funkciót, noha ezt maga az ACER is elismerte a fellebbezési tanács előtti eljárásban benyújtott ellenkérelmének 208. pontjában. Másrészt a megtámadott határozat tényállást ismertető részében a fellebbezési tanács megállapította, hogy a kapacitásgazdálkodás az aFRR-platform sajátos funkciója, tagadva, hogy a felperesek ezt előtte vitatták volna, és megismételte az ACER ellenkérelmének egyes elemeit. Másodszor, noha az ACER által a módosított harmadik aFRRIF-javaslatról szervezett konzultáció hiányát az A-csoport bírálta előtte, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat tényállást ismertető részében kijelentette, hogy az ACER-t köthette a TSO-k javaslatáról szóló határozat meghozatalának hat hónapos határideje, amely 2020. január 24-én lejárt, és hogy nem kérhette a TSO-kat, hogy újból egészítsék ki a javaslatukat. A megtámadott határozat 162., 199. és 260. bekezdésében a fellebbezési tanács – indoklás vagy bizonyítás nélkül – kedvező és szubjektív határozatot hozott az ACER e tekintetben tanúsított magatartásáról. Harmadszor, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 176. és 201. bekezdésében a felperesek sérelmén és az ACER védekezésének megerősítésén kívül minden más indoklás nélkül róttta fel a felpereseknek, hogy a nyilvános konzultáció során nem fejezték ki tiltakozásukat az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciókat ellátó egyetlen jogalany kiválasztása ellen. Negyedszer a felperesek azt róják fel a fellebbezési tanácsnak, hogy tévesen utasította el a Charta megsértésére vonatkozó másodlagos jogalapjukat, amely azon alapul, hogy az ACER a 02/2020. sz. határozatban nem támasztotta alá az álláspontját, amely szerint az aFRR-platform működtetéséhez szükséges összes funkciót egyetlen jogalanynak, nem pedig a TSO-k konzorciumának kell ellátnia. A fellebbezési tanács objektivitásának hiánya ebben a tekintetben abból tűnik ki, hogy nem vizsgálta meg a szociális védelem terén elért 60 millió eurós megtakarítást, amelyre az A-csoport hivatkozott a TSO-k konzorciuma kiválasztásának indoklásaként. Ötödször, a fellebbezési tanács részrehajlása abból is kitűnik, hogy félrevezető módon hivatkozik a 2019/942 rendeletben foglalt szabályozási folyamat úgynevezett „alulról felfelé irányuló” jellegére annak érdekében, hogy a 02/2020. sz. határozatot kivonja a valódi jogi felülvizsgálat alól.
- 157 Az ACER vitatja a felperes érveit, és a jelen kifogás elutasítását kéri.
- 158 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 41. cikke, amely az EUSZ 6. cikk (1) bekezdése értelmében a Szerződésekkel megegyező jogi kötéserővel bír, rögzíti a megfelelő ügyintézéshez való jogot. E jog a Charta 41. cikkének (1) bekezdése alapján különösen azt jelenti, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül intézzék (2021. október 20-i Kerstens kontra Bizottság ítélet, T-220/20, EU:T:2021:716, 32. pont).
- 159 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a megfelelő ügyintézés elve értelmében az adminisztráció feladata, hogy gondosan és pártatlanul vizsgáljon meg minden, az előtte folyamatban lévő ügyre vonatkozó releváns tény, és gyűjtse össze a mérlegelési jogköre gyakorlásához szükséges

valamennyi ténybeli és jogi elemet, továbbá hogy biztosítsa az általa végrehajtott eljárások szabályos lefolytatását és hatékonyságát (lásd: 2021. október 20-i Kerstens kontra Bizottság ítélet, T-220/20, EU:T:2021:716, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 160 Emlékeztetni kell arra is, hogy a pártatlanság követelménye magában foglalja egyrészt a szubjektív pártatlanságot abban az értelemben, hogy az ügyben eljáró érintett intézmény, szerv vagy hivatal egyik tagja sem mutathat elfogultságot vagy személyes előítéletet, másrészt pedig az objektív pártatlanságot abban az értelemben, hogy az intézménynek, szervnek vagy hivatalnak e tekintetben megfelelő biztosítékokat kell nyújtania az ezzel kapcsolatos összes jogos kétely kizárására (lásd: 2021. október 20-i Kerstens kontra Bizottság ítélet, T-220/20, EU:T:2021:716, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 161 Az ACER-en belül létrehozták a fellebbezési tanácsot, amely a 2019/942 rendelet 28. cikkének (4) bekezdésének megfelelően a felek meghallgatását követően érdemben dönt az ACER határozatai ellen benyújtott, elfogadható fellebbezésekről.
- 162 A 2019/942 rendelet (34) preambulumbekzdése szerint a fellebbezési tanács az ACER része, de független az ACER igazgatási és szabályozási struktúrájától.
- 163 E célból a 2019/942 rendelet 26. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a fellebbezési tanács tagjai teljes függetlenségben hozzák meg döntéseiket, és semmilyen utasítás nem köti őket. Az ACER-en belüli tisztségek gyakorlását, illetve a tisztségből való elmozdítás lehetőségét úgy szabályozták, hogy garantálják a függetlenségüket.
- 164 A jelen ügyben a felperesek nem terjesztettek elő bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a fellebbezési tanács megsértette a függetlenség, a pártatlanság és a gondos vizsgálat elveit a megtámadott határozat elfogadásakor, amely lényegében arra a kérdésre irányult, hogy az előtte folyamatban lévő eljárásban részt vevő felek által felhozott érvek fényében a 02/2020. sz. határozat és a vitatott aFRRIF megalapozott volt-e, és különösen, hogy vajon ezek alapulhatnak-e azon a kettős megállapításon, egyrészt, hogy a kapacitásgazdálkodás az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkció, másrészt, hogy ha a TSO-k e platform esetében úgy döntenének, hogy ezt a funkciót az aktiválás optimalizálás és a TSO-k közötti elszámolás ellátásáért felelős jogalanytól eltérő jogalany lássa el, a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdése e) pontjának második mondatában fogalt további követelményeknek kellene megfelelniük.
- 165 A megtámadott határozatból kitűnik, hogy a fellebbezési tanács a határozatban arra a kérdésre kereste a választ, hogy – figyelembe véve a 2019/942 rendelet 6. cikkének (11) bekezdése alapján az ACER által az NSZH-kkal és a TSO-kkal folytatott konzultáció szakasza során a TSO-k által az eredeti aFRRIF-javaslatról közölt információkat, és különösen a TSO-k által az ACER-hez benyújtott egymást követő aFRRIF-javaslatokat – a TSO-k által végül javasolt aFRRIF megfelel vagy megfelelne-e a 2017/2195 rendelettel és a villamosenergia-átviteli hálózat üzemeltetésére vonatkozó iránymutatás megalkotásáról szóló, 2017. augusztus 2-i (EU) 2017/1485 bizottsági rendeletnek (HL 2017. L 220., 1. o.), valamint más alkalmazandó rendeleteknek, és ha igen, milyen feltételek mellett.
- 166 Ebben az összefüggésben az ügyiratból nem tűnik ki, hogy a fellebbezési tanács általában, vagy annak bármely tagja konkrétan bármilyen elfogultságot vagy előítéletet fejezett volna ki, amely arra készítette volna őket, hogy eltekintsenek annak felülvizsgálatától, hogy a TSO-k által benyújtott aFRRIF-javaslat megfelel-e az alkalmazandó szabályozásnak, vagy hogy e tekintetben

ne döntöttek volna függetlenül, az NSZH-kkal és a TSO-kkal folytatott konzultációt követően. Hasonlóképpen nem tűnik ki az ügyiratból, hogy az a keret, amelyben a fellebbezési tanács a megtámadott határozatot hozta, ne nyújtott volna elegendő garanciát ahhoz, hogy e tekintetben kizárja a pártatlanságával vagy függetlenségével kapcsolatos jogos kétségeket.

- 167 A felperesek által a Törvényszék előtt előadott érvek nem kérdőjelezik meg ezt a megállapítást.
- 168 A felperesek állításával ellentétben a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban nem próbálta leplezni az ACER jogellenes magatartását, amely a felperesek szerint abban állt, hogy a vitatott aFRRIF-be olyan funkció, nevezetesen a kapacitásgazdálkodás felvételét írta elő a TSO-k számára, amelyet az aFRR-platform működtetésére vonatkozó szabályozás nem írt elő. A megtámadott határozatban a Bizottság csak azt állapította meg, hogy – ellentétben azzal, amit a felperesek előtte állítottak – a kapacitásgazdálkodást a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének c) és e) pontja értelmében az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak kell minősíteni, amelynek az aFRRIF-be való felvételét az NSZH-k is kérték, és amelyet ráadásul a TSO-k által benyújtott második és harmadik aFRRIF-javaslat is tartalmazott. Ezt követően levont minden ebből eredő következtetést annak értékelése során, hogy az ACER a 02/2020. sz. határozatában és a vitatott aFRRIF-ben jogosan tekinthette-e úgy, hogy abban az esetben, ha a TSO-k az aFRR-platform működtetésével összefüggésben az aktiválásoptimalizálásért és a TSO-k közötti elszámolásért felelős jogalanytól eltérő jogalanyt bíznanak meg e funkció ellátásával, meg kellene felelni a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének c) és e) pontjában foglalt további követelményeknek. Az a tény, hogy a fellebbezési tanács esetleg tévedett az alkalmazandó szabályozás értelmezése során – amelyet a Törvényszék felülvizsgálata mellett végzett –, nem elegendő annak megállapításához, hogy a fellebbezési tanács elfogult volt, vagy hogy határozatában nem volt független.
- 169 Hasonlóképpen, a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozatban tett azon megállapítása, hogy a módosított harmadik aFRRIF-javaslat 2019. december 18-i kézhezvétele és a 2020. január 24-én elfogadott 02/2020. sz. határozat végső változatának elkészítése között a TSO-kkal az ACER által szervezett konzultáció hiányát az ACER számára a határozat meghozatalára rendelkezésre álló idő indokolta, és az nem az ACER elfogultságára vagy függetlenségének hiányára utal. Az ugyanis csak azt az objektív tényt tükrözi, hogy az ACER figyelembe vette, hogy a 2019/942 rendelet 6. cikke (12) bekezdésének megfelelően az előterjesztést követően az ACER számára a határozat meghozatalára biztosított hat hónapos határidő 2020. január 24-én lejárt.
- 170 Továbbá a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozatban tett azon megállapítása, hogy a 02/2020. sz. határozat elfogadását eredményező eljárás során az ACER az együttműködés és a jóhiszeműség szellemében járt el, figyelembe véve azokat a különösen időbeli korlátokat, amelyek között e határozatot meg kellett hoznia (lásd a fenti 169. pontot), nem a fellebbezési tanács elfogultságát vagy függetlenségének hiányát mutatja, hanem azt, hogy a fellebbezési tanács objektív tényeket vett figyelembe, amelyek arról tanúskodtak, hogy az ACER még akkor is az összes TSO igényeinek figyelembevételére törekedett, ha az utóbbiak által igényelt megoldások nem tűntek számára ideálisnak. A fellebbezési tanács tehát olyan bizonyítékokat terjesztett elő, amelyek lehetővé teszik annak megértését, hogy az ACER részéről az a megfontolás, hogy két évvel elhalasztja a kapacitásgazdálkodási funkció alkalmazásának megkezdését, és kijelöli az ellátásáért felelős jogalanyt, azt a szándékát mutatja, hogy a TSO-knak időt kíván adni, hogy összehangolt és központosított megközelítésben, több platformot érintő módon rendezzék a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítésének folyamatát, amely a kapacitásgazdálkodási funkció alapját képezi.

- 171 Ezen túlmenően a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozatban tett azon megállapítása, hogy a 02/2020. sz. határozat elfogadását eredményező eljárás során a TSO-k az e határozat elfogadását megelőző konzultációs szakaszban nem fejezték ki tiltakozásukat az ellen, hogy az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciókat egyetlen jogalanyból álló struktúra lássa el, szintén objektív ténynek minősül. A felperesek semmilyen olyan részletet nem idéztek a TSO-k e szakaszban tett észrevételeiből, és konkrétan a 02/2020. sz. határozat II. mellékletéből, amely cáfolná ezt a megállapítást. Valamely objektív ténynek a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban történő pusztá figyelembevétel nem jelenti a fellebbezési tanács elfogultságát vagy függetlenségének hiányát.
- 172 Amennyiben a felperesek lényegében azt róják fel a fellebbezési tanácsnak, hogy nem vizsgálta meg, hogy a 02/2020. sz. határozatban az ACER indokolta-e, hogy az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciókat ellátó egyetlen jogalanyból álló struktúrát választott, és hogy elutasította a konzorciumi formájú struktúrát, meg kell állapítani, hogy – amint arra a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban helyesen rámutatott – az ügyiratból nem derül ki, hogy az ACER bármikor is előírta volna a TSO-k számára az egy jogalanyból álló struktúra alkalmazását, vagy megakadályozta volna a konzorciumi struktúra alkalmazását. Az ACER valójában csak azokat a következtetéseket vont le, amelyek véleménye szerint a meglévő szabályozásnak a TSO-knak az eredeti aFRRIF-javaslatukban hozott döntéseire való alkalmazásából következtek, figyelembe véve az ACER-hez benyújtott javaslat különböző egymást követő változataiban a TSO-k álláspontjának alakulását. Ezzel összefüggésben különösen arra mutatott rá, hogy ha a TSO-k a jogi személyiséggel nem rendelkező konzorciumi struktúrát választanák, akkor az egy több jogalanyból álló struktúra lenne, amely a konzorcium különböző TSO tagjaiból állna, és nem egyetlen jogalanyból álló struktúra, következésképpen az említett struktúrának meg kellene felelnie a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdése e) pontjának második mondatában meghatározott további követelményeknek, ami az eredeti aFRRIF-javaslatból nem tűnik ki. Emlékeztetett arra az álláspontjára is, hogy ugyanezeknek a követelményeknek kell megfelelni, ha a TSO-k végül úgy döntenek, hogy az aFRR-platform működtetéséhez szükséges különböző funkciókat több jogalanyra bízják. A felperesek ezen érve tehát ténybelileg megalapozatlan.
- 173 Végül ténybelileg szintén megalapozatlan a felperesek azon érve, amely szerint a fellebbezési tanács lényegében azért találta ki az „alulról felfelé építkező döntéshozatali eljárás” fogalmát, hogy az ACER intézkedéseit kivonja a bírósági felülvizsgálat alól. Ugyanis, amint az a fenti 54. pontban már megállapításra került, a felperesek nem állítják megalapozottnak, hogy a fellebbezési tanács jogellenesen minősítette a döntéshozatali eljárást „alulról felfelé építkezőnek”, mivel annak nem volt jogalapja az alkalmazandó jogszabályokban.
- 174 A fenti értékelések összességére tekintettel a függetlenség, a pártatlanság és a gondos vizsgálat elveinek megsértésére alapított kifogást teljes egészében el kell utasítani.

– *Az iratbetekintési jog megsértéséről*

- 175 Az A-csoport azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy a megtámadott határozatban helyben hagyta a hozzáférés iránti kérelmet elutasító határozatot, amelyet a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti jogainak, valamint a védelemhez való jogának megsértésével fogadtak el. A hozzáférés iránti kérelmet elutasító határozatnak a megtámadott határozat 274–284. bekezdésében foglaltak szerint az volt az indoka, hogy először is az ACER a fellebbezési tanács előtt nem kérte az ellenkérelemhez csatolt mellékletek bizalmas kezelését, az A-csoport hozzáférhetett az ACER és a TSO-k között a 02/2020. sz. határozat elfogadása előtt kicserélt

dokumentumokra vonatkozó teljes körű információkhoz, és másodsor, noha az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstől szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 45., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) 4. cikke (3) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók, mivel a hozzáféréshez fűződő nyomós közérdek nem állt fenn, az A-csoport nem bizonyította, hogy a védelemhez való jogának gyakorlása érdekében szükség van erre a hozzáférésre, és a dokumentumok, amelyekhez hozzáférést kértek, nem voltak kellően relevánsak a fellebbezési tanács előtt felhozott érvei szempontjából.

- 176 Először is, az A-csoport úgy véli, hogy jogainak tiszteletben tartása nem függhet az ACER azon döntésétől, hogy a hozzáférhetővé tétel iránti kérelemben megjelölt dokumentumokat mellékeli-e a fellebbezési tanács előtti ellenkéreleméhez, vagy sem. Másodsor emlékeztet arra, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontjában előírt iratbetekintéshez való jog, amely a hozzáférhetővé tétel iránti kérelem kizárólagos alapjául szolgált, különbözik és független az 1049/2001 rendeletben előírt dokumentumokhoz való hozzáférés jogától. Az ítélezési gyakorlatnak megfelelően e jog nem teljesíthető a szóban forgó dokumentumok szelektív hozzáférhetővé tételével, és azt a hozzáférés iránti kérelem megalapozottságára tekintettel sem lehet értékelni. Harmadsor, a fellebbezési tanács megalapozatlanul, és mindenképpen tévesen róttá fel neki, hogy nem adott magyarázatot arra, hogy a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés mennyiben szükséges a védelemhez való jogának gyakorlásához. Negyedsor, az említett dokumentumok a fellebbezési tanács számára relevánsak voltak, mivel a fellebbezési tanács a meghallgatás során az ACER-nek az említett dokumentumok tartalmával közvetlenül összefüggő kérdést tett fel, és a megtámadott határozatban az említett tartalomra támaszkodva utasította el a fellebbezést. Az iratbetekintéshez való jog e megsértése kedvezőtlenül befolyásolta a megtámadott határozat tartalmát, különösen abban a kérdésben, hogy az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók között szerepelnie kell-e a kapacitásgazdálkodásnak, és hogy a szabályozók tanácsa támogatta-e az ACER álláspontját, amely szerint az összes ilyen funkciót egyetlen jogi személynek kell ellátnia.
- 177 Az ACER vitatja az A-csoport érveit, és a jelen kifogás elutasítását kéri.
- 178 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy az A-csoport által a fellebbezési tanácshoz a 2019/942 rendelet 28. cikke alapján benyújtott fellebbezés 161. pontjának d) alpontjában a fellebbezési tanácshoz benyújtott kérelem arra irányult, hogy a fellebbezési tanács – az eljárási szabályzata 20. cikke (3) bekezdésének d) pontja alapján – fogadjon el eljárási intézkedést azon vitatott dokumentumok bizalmas változatainak benyújtására vonatkozóan (lásd a fenti 16. pontot), amelyeket a 02/2020. sz. határozat elleni, fellebbezési tanács előtt indított eljárás szempontjából hasznosnak ítélt. A hozzáférést megtagadó határozatot ezért úgy kell elemezni, mint a fellebbezési tanács elnöke által a fellebbezési tanács nevében hozott, a kért eljárási intézkedést elutasító határozatot.
- 179 A vitatott dokumentumok a TSO-k, az NSZH-k és az ACER részvételével zajló normatív eljáráshoz kapcsolódtak, amely a 02/2020. sz. határozat és az annak mellékletében szereplő aFRR-módszertan elfogadásához vezetett.
- 180 Ebből következik, hogy az A-csoport által a fellebbezési tanácshoz intézett kérelem nem volt sem a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében a fellebbezési tanács előtt indított eljárás irataiba való betekintés iránti kérelem, sem pedig a Charta 42. cikke és az 1049/2001 rendelet értelmében a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem.

- 181 A fellebbezési tanács 2019. október 5-én módosított, az ACER fellebbezési tanácsa előtti szervezeti és eljárási szabályokat megállapító 1–2011. sz. határozata 20. cikkének szövegére és a Törvényszék előtt indított eljárások keretében a Törvényszékhez intézett, a pervezető intézkedések vagy bizonyításvételi intézkedések iránti kérelmekre alkalmazandó ítélkezési gyakorlat analógia útján történő alkalmazására tekintettel (lásd ebben az értelemben: 1998. december 17-i Baustahlgewebe kontra Bizottság ítélet, C-185/95 P, EU:C:1998:608, 90–93. pont; 2010. május 12-i Bizottság kontra Meierhofer ítélet, T-560/08 P, EU:T:2010:192, 61. pont) meg kell állapítani, hogy annak érdekében, hogy az elnöke által képviselt fellebbezési tanács meg tudja állapítani, hogy az ilyen dokumentumok bemutatása hasznos-e az előtte folyamatban lévő eljárás szabályszerű lefolytatása szempontjából, az A-csoportnak nemcsak azonosítania kellett kérelmében a kért iratokat, hanem a fellebbezési tanács számára bizonyos minimális információt is szolgáltatnia kellett, amely igazolja az említett iratoknak az eljárás céljaira való hasznosságát. Az A-csoport vonatkozásában a kért eljárási intézkedés elfogadásának szükségességéről a vitatott dokumentumok bizalmas jellegének esetleges feloldásával ezután az elnök által képviselt fellebbezési tanácsnak kellett döntenie, és az említett csoport adott esetben – a Törvényszékhez a 2019/942 rendelet 29. cikke alapján benyújtott, az eljárás végén hozott határozat, azaz a megtámadott határozat ellen benyújtott kereset keretében – megtámadhatta ezt a döntést, ha úgy ítélte meg, hogy a kért eljárási intézkedés elfogadásának hiánya hatással volt e határozat tartalmára.
- 182 Az elnöke által képviselt fellebbezési tanács tehát jogszerűen fogadhatta el a hozzáférést megtagadó határozatot, az említett határozat 9. és 10. pontjában kifejtett és a megtámadott határozat 281. és 282. pontjában is megismételt egyetlen okból, nevezetesen azért, mert az A-csoport az eljárási intézkedés iránti kérelmének alátámasztására nem bocsátotta rendelkezésére a vitatott dokumentumoknak a szóban forgó eljárás szempontjából való hasznosságát igazoló minimális információt, amely szükséges lett volna ahhoz, hogy a fellebbezési tanács a kérelmét kedvezően bírálja el.
- 183 Az A-csoport mindazonáltal tiltakozásul előadja, hogy a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezésének 76. és 157. pontjában igazolta a vitatott dokumentumok hasznosságát a fellebbezési tanács előtti eljárás szempontjából.
- 184 E tekintetben egyrészt meg kell állapítani, hogy az említett fellebbezés 76. pontjában az A-csoport által felhozott harmadik jogalapra vonatkozóan egyáltalán nem fejtette ki, hogy az ACER által a 2017/2195 rendelet 21. cikkének (5) bekezdése alapján végzett esetleges értékelés másolata – amely értékelés célja annak meghatározása, hogy a TSO-k elvégezhetik-e az aFRR-módszertan 12. cikkének (2) bekezdése szerinti módosítás alátámasztásához szükséges költség-haszon elemzést, és ha igen, hogyan – szükséges lett volna a jogalap elbírálásához, amely lényegében annak megállapítására irányult, hogy az ACER megsértette a 2017/2195 rendelet 10. cikkét és 21. cikkének (5) bekezdését, mivel túllépte hatáskörét azzal, hogy a TSO-kat az aFRR-módszertan módosítására vonatkozó javaslat benyújtására kötelezte, amire a 2019/942 rendelet 6. cikkének (10) bekezdése vagy a 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése alapján nem lett volna hatásköre. Amint azt ugyanis az elnöke által képviselt fellebbezési tanács a hozzáférést megtagadó határozat 12. pontjában helyesen megjegyezte, az ACER e tekintetben fennálló hatáskörének megítélése szempontjából az alkalmazandó szabályok fényében irreleváns annak a dokumentumnak a megléte, amelynek hozzáférhetővé tételét kérték.
- 185 Másrészt a fellebbezési tanács előtti fellebbezés 157. pontjában, amely a fellebbezésben felhozott hetedik jogalapra vonatkozik, együttesen értelmezve az első-harmadik jogalapokkal, az A-csoport semmilyen módon nem fejtette ki, hogy az elfogadásukat megelőzően a szabályozók tanácsának és

az ACER-nek a 02/2020. sz. határozatra és az ahhoz csatolt aFRR módszertanra vonatkozó véleményét tartalmazó esetleges formanyomtatványok másolata, amelyek lehetővé tették volna az A-csoport által hivatkozottak szerint az ACER-ben e tekintetben lezajlott viták tartalmának és terjedelmének megismerését, szükséges lett volna a kereset hetedik jogalapjának elbírálásához, amely lényegében annak megállapítására irányult, hogy az ACER megsértette a 2019/942 rendelet 6. cikkének (11) bekezdését és 14. cikkének (6) bekezdését, valamint a Charta 41. cikkét, mivel a 02/2020. sz. határozat és az ahhoz mellékelt aFRR-módszertan elfogadása előtt nem konzultált kellőképpen az érintett TSO-kkal és NSZH-kkal, és mivel nem indokolta meg kellőképpen az utóbbi határozatot.

- 186 Ezért az ügy körülményei között az elnöke által képviselt fellebbezési tanács jogosult volt elutasítani az A-csoport által az eljárási szabályzata 20. cikke (3) bekezdésének d) pontja alapján a szóban forgó dokumentumok benyújtására irányuló kérelmet, amelyet a fellebbezési tanácshoz előterjesztett fellebbezése 161. pontjának d) alpontja tartalmazott.
- 187 A fenti értékelések összességére tekintettel teljes egészében el kell utasítani az „iratbetekintéshez való jog” állítólagos megsértésére alapított kifogást.

– *Az indokolási kötelezettség megsértéséről*

- 188 Az A-csoport azt állítja, hogy a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács több szempontból is megsértette az őt terhelő indokolási kötelezettséget. Először is a Bizottság nem indokolta meg kellőképpen az általa a hozzá benyújtott kereset hatodik jogalapja keretében felhozott, az arányosság elvének az ACER általi megsértésére alapított kifogás elutasítását, amennyiben a 02/2020. sz. határozatban arra kötelezte a TSO-kat, hogy egyetlen jogalanyt jelöljenek ki az aFRR-platform üzemeltetéséhez szükséges feladatok ellátása érdekében, a kapacitásgazdálkodást is beleértve, holott e követelmény nem volt sem szükséges, sem pedig megfelelő a 2017/219 rendelet céljainak eléréséhez. Másodszer, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 245–262. bekezdésében foglaltakkal ellentétben nem vizsgálta meg, *a fortiori* nem indokolta, hogy miért utasította el a második jogalap alátámasztására a fellebbezésben előterjesztett fő érvet, miszerint a TSO-k által benyújtott módosított harmadik aFRRIF-javaslatot követően az ACER alapvető változtatást hajtott végre azáltal, hogy a kapacitásgazdálkodási funkciót a vitatott aFRRIF 12. cikkének (2) bekezdésébe foglalta, amelyről nem konzultáltak az említett TSO-kkal, és amely nem került be az ACER határozattervezetének végleges változatába.
- 189 Az ACER vitatja az A-csoport érveit, és a jelen kifogás elutasítását kéri.
- 190 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében az igazgatási szervek kötelesek döntéseiket indokolni.
- 191 Az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az EUMSZ 296. cikk második bekezdése által szintén megkövetelt indokolást az adott jogi aktus természetéhez kell igazítani, valamint a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelését világosan és egyértelműen kell megfogalmazni, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, amennyiben azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk második bekezdése

követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (lásd: 2017. június 29-i E-Control kontra ACER ítélet, T-63/16, nem tették közzé, EU:T:2017:456, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 192 A fellebbezési tanácsoktól ugyanakkor nem lehet megkövetelni, hogy olyan magyarázatot adjanak, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előadott összes érvet. Az indokolás lehet tehát közvetett is, amennyiben lehetővé teszi az érdekeltek számára, hogy megismerjék a fellebbezési tanács határozata meghozatalának indokait, és biztosítja, hogy az illetékes bíróság számára rendelkezésre álljanak a felülvizsgálat gyakorlásához elégséges információk (lásd: 2017. június 29-i E-Control kontra ACER ítélet, T-63/16, nem tették közzé, EU:T:2017:456, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 193 Ezen ítélkezési gyakorlat fényében először is el kell utasítani az A-csoport azon kifogását, hogy a fellebbezési tanács az arányosság elvének ACER általi megsértésére vonatkozó kifogását anélkül utasította el, hogy kifejtette volna, hogy az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók – köztük a kapacitásgazdálkodás – ellátásához szükséges, egyetlen jogalanyból álló struktúra követelménye milyen módon megfelelő a kitűzött célok eléréséhez. A fellebbezési tanács ugyanis elsődlegesen azt cáfolta, hogy az ACER olyan struktúrát írt elő a TSO-k számára, amelyben az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciókat egyetlen jogalany látja el. Másodlagosan megjegyezte, hogy az ACER nem hagyhat jóvá olyan aFRR-módszertant, amely szerinte nem felel meg az alkalmazandó szabályozásnak, valamint hogy szükséges és arányos, hogy az ACER határozatában ismertesse az ilyen megfelelés feltételeit. Ez az indokolás elegendő volt ahhoz, hogy az A-csoport megérthesse azt az elsődleges és másodlagos indokolást, amelyre a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban az arányosság elvének ACER általi megsértésére vonatkozó kifogás elutasítását alapozta, és hogy azt szükség esetén a Törvényszék előtt megtámadhassa. Ezen túlmenően elegendő volt ahhoz, hogy a Törvényszék adott esetben felülvizsgálhassa az elutasítás megalapozottságát. Ebben az összefüggésben az A-csoport nem róhatja fel a fellebbezési tanácsnak, hogy nem válaszolta meg az általa előadott valamennyi érvet.
- 194 Másodszor, ami azon kifogás elutasítására vonatkozó indokolás állítólagos hiányát illeti, amely szerint az ACER a 2019. december 20-i határozattervezet végleges változatához képest alapvetően megváltoztatta a vitatott aFRRIF 12. cikke (2) bekezdésének szövegét, mivel a kapacitásgazdálkodást az aFRR-platform működéséhez szükséges funkcióként beemelte abba, anélkül hogy a TSO-kkal konzultáltak volna erről a változtatásról, a 02/2020. sz. határozat elfogadásának összefüggéseiből, és különösen a határozatnak a TSO-k második és harmadik aFRRIF-javaslatára adott válaszaiból kitűnik, hogy a TSO-k számára nem lehetett ismeretlen, hogy az ACER egyrészt úgy véli, hogy a kapacitásgazdálkodás az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkció, másrészt pedig, hogy amennyiben több jogalanyra kell ellátnia a platform működtetéséhez szükséges összes funkciót, a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdése e) pontjának második mondata szerinti további követelményeknek kell megfelelni.
- 195 A TSO-k tehát a módosított harmadik aFRRIF-javaslatukban tudatosan tagadták meg az ACER e tekintetben támasztott elvárásainak való megfelelést, mivel – amint az a jelen keresetből kiderül – egyesek közülük nem osztották az ACER álláspontját azokról a követelményekről, amelyek a jelen esetben irányadó szabályozás alkalmazásából következtek. Ebben az összefüggésben a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban az A-csoport azon kifogására válaszolva, hogy a TSO-kkal nem konzultáltak az aFRR-módszertannak az ACER által az utolsó pillanatban bevezetett alapvető módosításáról, kijelentette, hogy az e módosítással érintett probléma az ACER és a TSO-k közötti megbeszélések fókuszában állt a konzultációs szakasz során, és hogy a TSO-knak teljes mértékben

módkjában állt véleményt cserélni az ACER-rel az utóbbi által kialakított álláspontokról, de a döntéshozatali jogkörének időbeli korlátai miatt az ACER végül elfogadta a vitatott aFRRIF-et, megjelölve azt, hogy a TSO-k által a kapacitásgazdálkodási funkció ellátásáért felelős jogalannyal kapcsolatban meghozandó döntések milyen feltételek mellett felelnek meg az alkalmazandó szabályozásnak.

- 196 Tekintettel arra az összefüggésre, amelyben azt benyújtották, ez az indokolás a jelen ügyben elegendő volt ahhoz, hogy lehetővé tegye az A-csoport számára, hogy megértsék azon indokokat, amelyek alapján a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács elutasította a kifogását, és hogy azokat adott esetben a Törvényszék előtt vitassa. Ezenkívül az elegendő volt ahhoz, hogy lehetővé tegye a Törvényszék számára, hogy adott esetben felülvizsgálja ezen elutasítás megalapozottságát.
- 197 A fenti értékelések összességére tekintettel az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogást teljes egészében el kell utasítani.

– *A fellebbezési tanács azon kötelezettségének megsértéséről, hogy teljeskörűen felülvizsgálja az ACER határozatait*

- 198 A felperesek azt róják fel a fellebbezési tanácsnak, hogy a megtámadott határozatban tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem végezte el a 02/2020. sz. határozat teljes körű felülvizsgálatát az elé terjesztett, a 2017/2195 rendelet 21. cikkének megsértésére alapított jogalap tekintetében, amely abból ered, hogy az ACER előírta, hogy a TSO-k egyetlen jogi személyt jelöljenek ki az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók ellátására, beleértve a kapacitásgazdálkodási funkciót is. Az Aquind kontra ACER ügyben 2020. november 18-án hozott ítéletből (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542, 69. és 70. pont) kitűnik, hogy a fellebbezési tanácsnak teljeskörűen felül kell vizsgálnia az ACER határozatait. Ugyanakkor, míg a megtámadott határozat 168. bekezdésében a fellebbezési tanács egyértelműen kijelentette, hogy a felperesek által felvetett jogi kérdés tekintetében teljes körű felülvizsgálatot kell gyakorolnia, a gyakorlatban és a döntéshozatali gyakorlatának megfelelően korlátozott felülvizsgálatot gyakorolt, amint az e határozat 81. lábjegyzetéből kitűnik. A felperesek szerint a gyakorlatban az ACER nem bizonyította, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban teljeskörűen felülvizsgálta volna a 02/2020. sz. határozatot.
- 199 Az ACER vitatja a felperesek által felhozott érveket, és a jelen kifogás elutasítását kéri.
- 200 A felperesek szerint a megtámadott határozat 81. lábjegyzetének, valamint 192. bekezdésének tartalma kétségtelenül arra enged következtetni, hogy a fellebbezési tanács az akkori döntéshozatali gyakorlatának megfelelően a 02/2020. sz. határozatában csak az ACER jogi értékelései tekintetében gyakorolt teljes körű felülvizsgálatot, míg a műszaki jellegű, összetett ténybeli értékelések kapcsán csak korlátozott, a nyilvánvaló hibák keresésére korlátozódó felülvizsgálatot gyakorolt, elismerve, hogy e tekintetben az ACER rendelkezik bizonyos mérlegelési jogkörrel.
- 201 Márpedig többek között a 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítélet (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) 69. pontjából kitűnik, hogy az ACER határozatában szereplő összetett műszaki és gazdasági értékeléseknek a fellebbezési tanács általi felülvizsgálata nem szorítkozhat a nyilvánvaló értékelési hiba korlátozott vizsgálatára. Épp ellenkezőleg, tagjainak tudományos ismereteire támaszkodva az említett tanácsnak meg kell vizsgálnia, hogy a fellebbező által előadott érvek alkalmasak-e annak bizonyítására, hogy az ACER említett határozatának alapjául szolgáló megfontolások tévesek.

- 202 Így, amint arra a felperesek helyesen rámutatnak, a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozatban a 02/2020. sz. határozat teljes körű felülvizsgálatát kellett volna elvégeznie.
- 203 A megtámadott határozat figyelmes vizsgálatából azonban kitűnik, hogy a fellebbezési tanács alapvetően az ACER által a 02/2020. sz. határozatában végzett jogi értékelésekre összpontosított, amelyek tekintetében teljes körű felülvizsgálatot gyakorolt.
- 204 Továbbá azon kevés esetben, amikor – ahogyan a megtámadott határozat 192. pontjában is – a fellebbezési tanácsnak összetett műszaki értékeléseket kellett felülvizsgálnia, a fellebbezési tanács a gyakorlatban olyan felülvizsgálatot végzett, amely túlmutatott a pusztán korlátozott felülvizsgálaton, így *de facto* eleget tett a 02/2020. sz. határozat tekintetében elvégzendő felülvizsgálat intenzitására vonatkozó kötelezettségeinek. A szóban forgó bekezdésben a fellebbezési tanács, miután megállapította, hogy ez összetett műszaki értékelés, amelynek tekintetében az ACER rendelkezik mérlegelési jogkörrel, ennek ellenére megvizsgálta, hogy az ACER helyesen következtetett-e arra, hogy a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítésének folyamata – központosított vagy decentralizált formában – műszakilag szükséges funkció az aFRR-platform működtetéséhez.
- 205 A fenti értékelések összességére tekintettel az arra alapított kifogást, hogy a fellebbezési tanács megsértette az ACER határozatai feletti teljes körű felülvizsgálat elvégzésére vonatkozó kötelezettségét, teljes egészében el kell utasítani.

– Arról, hogy a fellebbezési tanács az előtte felhozott jogalapokat tévesen értelmezte, és azokat elégtelenül vizsgálta meg

- 206 Az A-csoport azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy tévesen értelmezte és a megtámadott határozatban nem vizsgálta meg megfelelően az általa felhozott jogalapokat. Először is, a fellebbezési tanács úgy vizsgálta a fellebbezését, hogy nem értette meg a fellebbezés terjedelmét és tárgyát. Így a fellebbezési tanács által a megtámadott határozat 76., 141. és 181. bekezdésében állítottakkal ellentétben a felperes vitatta a 02/2020. sz. határozat (67)–(77) preambulumbekzdésében említett tényeket, és fellebbezést terjesztett elő a vitatott aFRRIF 6. cikkének (4) bekezdése és 4. cikkének (6) bekezdése ellen. Ezenkívül a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 67–77. bekezdésében nem tényeket ismertetett, hanem az ACER álláspontját foglalta össze. Ami a fellebbezési tanács azon hibáit illeti, amelyeket a jelen ügyben az ügyiratokhoz csatolt helyesbítéssel kijavítottak, a felperesek a fellebbezési tanács hivatalához benyújtott és a jelen ügyben az iratokhoz csatolt iratokban azt állították, hogy ezek pusztán elírások, nem pedig tárgyi hibák voltak. Másodszor, az A-csoport azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács nem vonta le azokat a következtetéseket, amelyek az általa a fellebbezési tanács előtt felhozott harmadik jogalap vizsgálatából következnek. Amennyiben ugyanis a fellebbezési tanács megállapította, hogy a vitatott aFRRIF 12. cikkének (2) bekezdésében foglalt kötelezettséget az ACER írta elő, és az nem közvetlenül a 2017/2195 rendeletből ered, helyt kellett volna adnia e jogalapnak, vagy ennek hiányában meg kellett volna indokolnia, hogy a vonatkozó rendelkezések szövegétől függetlenül az ACER miért nem lépte túl hatáskörének határait.
- 207 Az ACER vitatja az A-csoport érveit, és a jelen kifogás elutasítását kéri.
- 208 Ami az A-csoport azon kifogását illeti, miszerint a fellebbezési tanács nem értette meg a hozzá benyújtott fellebbezés terjedelmét és tárgyát, meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács kétségtelenül elkövetett bizonyos hibákat vagy tévedéseket.

- 209 Először is igaz, és ezt végeredményben az ellenkérelem 219. bekezdésében az ACER is elismeri, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 141. és 181. bekezdésében tévesen állította, hogy az A-csoport nem kérdőjelezte meg előtte a vitatott aFRRIF 6. cikke (4) bekezdésének és 4. cikke (6) bekezdésének jogszerűségét.
- 210 Másodszor, igaz, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 76. bekezdésében előjáróban kijelentette, hogy az A-csoport nem kérdőjelezte meg előtte a „[02/2020. sz. határozat] (67)–(77) [preambulumbekzdésében] szereplő tényeket”, ami azért problematikus, mert ezekben a preambulumbekzdésekben a tisztán tényszerű információk ismertetése keveredett az alkalmazandó szabályozás ACER általi jogi értelmezésével, amellyel az A-csoport nem értett egyet.
- 211 Mindazonáltal, függetlenül a 2020. december 21-én, a jelen kereset benyújtását követően, tehát jelen keresetre tekintettel elvégzett – a felperesek által kifogásolt – helyesbítéstől, meg kell jegyezni, hogy a felperesek nem állítják, *a fortiori* nem is bizonyítják, hogy a megtámadott határozat indoklásában szereplő, utóbb helyesbített hibák hatással voltak az említett határozat rendelkező részére, így nem indokolhatják annak megsemmisítését.
- 212 Mindenesetre a 02/2020. sz. határozat (67)–(77) preambulumbekzdésével szemben megfogalmazott kifogások tekintetében meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanács e preambulumbekzdésekben egyértelműen kijelentette, hogy az alkalmazandó szabályozásra vonatkozó jogértelmezés az ACER-től származik, és azt a felperesek nem osztják, így az A-csoport által előterjesztett kifogás ténybelileg megalapozatlan.
- 213 Ami az A-csoport azon kifogását illeti, hogy a fellebbezési tanács nem vonta le az általa felhozott harmadik jogalap vizsgálatából eredő következtetéseket, ez a kritika egy olyan érvelésen alapul, amely a fenti 168. pontban már elutasításra került. Ugyanezen okokból az említett kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 214 A fenti értékelések összességére tekintettel a fellebbezési tanács által az előtte felhozott jogalapok téves értelmezésén és azok elégtelen vizsgálatán alapuló kifogást, a harmadik jogalapot és ebből következően a jelen keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 215 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, az ACER kérelmének megfelelően kötelezni kell saját költségeik és az ACER részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék az Austrian Power Grid AG-t és a mellékletben megnevezett többi felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Papasavvas

Tomljenović

Škvařilová-Pelzl

Nömm

Kukovec

Kihirdetve Luxembourgban, a 2023. február 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások